

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

ניסיה יציאה
ירושלים 17:14 15:55
תל אביב 17:15 16:14
חיפה 17:13 16:13

זמני השבת

י"ג כסלו תשע"ח
פרשת וישלח

חוגגים ארבע שנים ופורצים לאלף קהילות חדשות!

ערעור האמונה? פרשנות מוטעית! / הרב שמואל טל

4

אנחנו יכולים לקיים מצווה ענקית אך להרגיש כאילו לא עשינו כלום! / הרב יהושע ונעמי שפירא - אבקשך

20

יש אנשים מוצרטיים ויש אנשים בטהובניים. איזה סוג אנשים אתם? / הרב זקס

22

"הטעם של הגלידה הזאת לא דומה לשום דבר!" / התועדות י"ט כסלו עם הרב דייטש

30

יסתבך שמו לעד! / פרץ איינהורן

18

ההבדל בין יהודי וגוי הוא רוחני או גם גשמי? / הרב אורי שרקי והרב משה שילת

6

בגיליון

העתודה האקדמית לב פותחת את שעריה לצעירים הרוצים להצטרף לקבוצה איכותית הנבחרת בקפידה, ללימודי בית מדרש בראשות הרב יוסף צבי רימון בשילוב לימודי תואר ראשון במקצועות ההנדסה ברמה האקדמית הגבוהה ביותר!

אחרי לעתודה!

בס"ד

עתודה אקדמית עילית

מבחר תוכניות לימוד:

- הנדסת חשמל אלקטרוניקה
- הנדסת תעשייה וניהול
- הנדסת תוכנה
- הנדסת מערכות תקשורת
- הנדסת אלקטרו-אופטיקה
- המחשב מדעי

בסיום הלימודים תשרתו כקצינים תורניים לוחמים טכנולוגיים וערכיים המובילים את היחידות המובחרות ביותר בצה"ל.

”
הכל חוץ
מהופעה... זו
חגיגה רוחנית”
(מוצ"ש מקור ראשון)

”
שיאים של
שירה, תפילה,
חסידות,
התוועדות ורגש”
(ידידיה מאיר)

”
אחת ההפקות
המושקעות...
הקהל נסחף
לחלוטין”
(אתר כיפה)

”
כל מי שלא
שם - שירוץ
לשם!”
(כיכר השבת)

”
אחד האירועים
שיטעינו לכן
את הגוף ואת
הנשמה”
(מגזין נשים)

כייט

כס...אות אחרונים!

מוגזין

19kislev.co.il

072-2609976 וגם בטלפון

המוקד יפעל בשבוע הקרוב בכל יום בין 10:00-23:00

משרד ירושלים
Jerusalem and Heritage

מועצת
בתי העלמין היהודיים
בירושלים

עולים
להר הזיתים

**בימים ההם
בזמן הזה**

מועצת בתי העלמין ומשרד ירושלים ומורשת מזמינים את הציבור לטקס הדלקת נר ראשון של חנוכה לכל המשפחה בפסגת הר הזיתים אל מול הר הבית

**נר ראשון של חנוכה יום שלישי כד' כסלו (12/12)
מלון שבע הקשתות במרומי הר הזיתים**

בתוכנית:

19:00 הדלקת נרות
אל מול פני המקדש

בהשתתפות מפקדי ושוטרי
מרחב קדם במשטרת ישראל

דברי ברכה

מר עודד פלוס
מנכ"ל המשרד לשירותי דת

תת-ניצב דורון תורג'מן
מפקד מרחב קדם במשטרת ישראל

הרב הלל הורוביץ
מנכ"ל מועצת בתי העלמין בירושלים

מסיבת חנוכה בהשתתפות:

הגב' בת גלים שער
בהוצאה מרתקת: גבורה של אמא יהודיה בימים ההם בזמן הזה

ביני לנדאו
בהופעה מלאה

כיבוד עשיר
הפעלות
מיוחדות
לילדים

דוד סלומון

הסעות מגבעת התחמושת החל מהשעה 18:00
עלות מסובסדת - 30 ש"ח ליחיד | 50 ש"ח לזוג | 100 ש"ח לכל המשפחה עד 5 נפשות

לפרטים והרשמה מראש (חובה) 052-319-1902 | Hazeitim.co.il

צבי יחזקאני

יש את הרגע הזה שאתה קורא את מה שכתבת ומיד אתה אומר: אוי, איך כתבתי דברים כאלה? למה גיליתי סודות כאלה, למי זה יעזור? אפילו לא לי. ואז יוצא שבשבת אני עושה תשובה על מה שכתבתי

קרוב אליי

מלחמת הצורה בתוכן

עכשיו, ממרומי העלון המאתיים אפשר כבר לדבר על חוויית הקריאה ועל דברים שעברו באלפי המילים שלי ושל נבחרת הרבנים המתחדשת מדי שבוע. מה קורה למי שכבר כמה שנים כותב על הקשיים ועל נקודות האור בעבודת ה' וגם קורא את כל העלון כל שבת, מה קורה לו?

אז זה אולי משחק מילים אבל בהחלט מ'קרוב אליך' אני יותר קרוב אליי, או יותר קרוב אליי, או שזה בעצם קרוב יותר בכלל, וזה הרי אותו הדבר. עצם העלון הוא חסידות של איך יאוש בעולם, של חיזוק בכל שבוע שלא משנה מה עבר עליך בו. העלון כאן מחדש וגם אתה כאן מחדש.

יש את הרגע הזה שאתה קורא את מה שכתבת ומיד אתה אומר: אוי, איך כתבתי דברים כאלה? למה גיליתי סודות כאלה, למי זה יעזור? אפילו לא לי. ואז יוצא שבשבת אני עושה תשובה על מה שכתבתי כי זה תשובה על תשובה. את זה העלון גורם לי לעשות כמעט כל שבת שנייה. לחפש איפה אפשר להביא עוד טוב והכי חשוב, כמו הצבעים המתחלפים בשער, זה שמת. בלימודי תקשורת מלמדים את ההבדל בין צורה לתוכן. צורה זה הכלי או התכנית רדיו, טלוויזיה או מהדורת חדשות, תוכן זה מה שנאמר שם, המידע והסיפור עצמו. תמיד ישנו קרב בין הצורה לתוכן. בימינו הצורה מנצחת את התוכן. חדשות בטלוויזיה הן צורה שכופה את עצמה על התוכן. כך האמת מקבלת כל מיני שינויים.

הייתה עוד הליכה איטית בדרך למנחה של שבת, כשאחד הנערים מאחוריי זרק פתאום לאוויר: "היי, זה אתה מ'קרוב אליך', תודה שאתה מחזק אותנו". את חבריו הוא שאל בשקט "איך קוראים לו, לבחור הזה?"... הלו, אני צבי יחזקאלי מערוץ עשר אמרתי בשקט בתוכי. בגלל שאני כל יום על המסך מסקר את הערבים ולפעמים מתחפש לערבי, אתה לא יודע שבגלל זה אני כותב? טוב שהוא לא שמע את הדיבור הפנימי שלי, בטח הייתי הורס לו את חוויית העלון. כנראה עברו אני עוד כותב בגובה העיניים שמדבר ישר אליי, והוא לא צריך הקדמות וסיפורים מהטלוויזיה.

טוב, אמרתי לעצמי. אולי בכל זאת קורה שם משהו מדי שתי שבתות כשאני כותב את כל הסיפור של בעל תשובה שנלחם בעידן הדיגיטלי להיות עובד ה' ומספר על חויותיו בתור דוס, אבא לחמישה קטנים ובעל שמנסה לקיים את העצות של רבי נחמן. אולי זה כשלעצמו הוא סיפור יותר חזק מהחדשות? יש מצב שכן. הרי זה כבר העלון המאתיים והציפייה לראות שוב את השער המפתיע והתוכן האמיץ והעוטף את כלל היהודים, מתגברת מדי שבת. אחרי הכל יש כאלה שכבר כמה שנים טובות מחפשים על השולחן מול כל העלונים את קרוב אליי, כי הם יודעים שזה ממש הכי קרוב אליהם ובאופן בלתי מוסבר במגור המפוצל, זה קרוב כמעט לכולם... חסידות היא לא עניין של חסידות מסוימת, היא עניין של כל יהודי.

קנקן חדש מלא ישן

באותו יום שקיבלתי טלפון מהעורך להצטרף לעלון, ביקשתי שישלחו לי כמה עלונים מפרשות שחלפו, כדי שנראה במה מדובר. כשראיתי, עלה לי משפט אחד של רבנו שלא הותר לי שום ספק אם להצטרף או לא. רבנו אמר "אני קנקן חדש מלא ישן". זו צורה שמשרתת תוכן, זו צורה שמתדמה לתוכן, ולכן האמת בה מתחדדת. כך אני מרגיש בכל פעם שאני יושב מול המקלדת.

האמת והרצון הטוב שכולנו מבקשים, העידוד שחסר לכולנו על כל הטוב שבנו, גם על כך שנורא רצינו ולא קמנו, נורא רצינו ולא יצא לנו, אבל הנה יש עוד שבוע להיזכר שאנחנו יהודים שרוצים טוב, שלהיות חסיד זה לא בשמיים, זה כאן. לעשות קצת יותר, להתבודד עוד כמה דקות, ללמד זכות עוד קצת, לראות את הרחמים והטוב שה' יתברך נותן לנו בחינם, זה העניין. אז הנה ההזדמנות לומר תודה לקדוש ברוך הוא ששלח לי את המשימה הזו. להעביר לכולם את אותו אור ובעיקר להרגיש אותו חוזר אלי ולכן תודה לה' שגם אני קרוב יותר אל עצמי. אני כבר מנסה את זה מאתיים פעם... הדרך היא עצם ההצלחה.

הבעל שם טוב אומר

הרב שמואל טל | ראש ישיבת תורת החיים

היתרון שבחיסרון

כמבט שטחי נראה שאם יש חיסרון זהו סימן לריחוק מה', שהרי ה' הוא מקור הטוב, אז התרחקות מהטוב היא התרחקות ממנו. אולם הבעל שם טוב הקדוש מלמד אותנו שהיפך הוא הנכון: אם אדם נמצא בחיסרון, הוא צריך לדעת שזה סימן שהקדוש ברוך הוא מתאווה לתפילתו ורוצה בקשר אתו. ודווקא מי שלא חסר לו שום דבר, "אין לך קללה גדולה מזו".

תובנה יסודית זו יכולה לשנות את כל ההסתכלות שלנו על קשיים וחסרונות, ובעצם את כל

מאמר הבעל שם טוב הקדוש זיע"א על קללת הנחש: 'ועפר תאכל כל ימי חיך' (בראשית ג, יד), דלכאורה אין זה קללה שהרי מעתה מזונותיו מצויין לו בכל מקום. וביאר שמו שאין מזונותיו מצויין לו, צריך הוא תמיד ובכל יום להתפלל ולבקש מהבורא יתברך שמו עליהם, והיא מעלה גדולה, שעל ידי זה זוכה תדיר לקרבת אלוקים בהתקשרות אליו יתברך שמו, וסימנא מילתא היא כי הקדוש ברוך הוא מתאווה לתפילתו, ומעיד הדבר כי ה' חפץ בו ובקרבתו. אבל לנחש אמר ה' 'ועפר תאכל כל ימי חיך' ויהיה מזונך מצוי לפניך בכל עת, ואיני חפץ בתפילתך ובקשתך, וכזה הורחק מעם ה' מכל וכל, ואין לך קללה גדולה מזו.

כתונת פסים נשא ד"ה ולבך שאל

**מעשה
בשש קוראים
ועלון אחד...**

מ | ה | פ | כ | ה | !

**מהיום ניתן להשיג את קרוב אליך
בכל יישוב ובכל עיר ללא הגבלה**

**ב-18 ש"ח לחודש בלבד, תקבלו חבילה של עשרה עלונים עד הבית!
תהנו ותוכלו להעניק את הגליונות לאנשים שמחפשים אותם
בקמפוס, במכולת או בבית הכנסת הסמוך.**

**קבלו חודש ראשון במתנה ללא עלות וללא התחייבות!
שלחו הודעה ל 052-4061065 או מייל ל Info@qarov.org**

1.

ההבדל אינו בטבע אלא בנשמה

הרב אורי שרקי

ההבדל בין יהודי לגוי הוא בייעוד. תיקון העולם במלכות שדי עומד במרכז מעייניו של הקדוש ברוך הוא. לשם הצלחת היעד הזה, הקים לו אומה כלב האנושות, שבה מרובה העיסוק בתכני הליבה של נפש האדם, הן בנוגע לכלל והן בנוגע לפרט. אומה היא ישות קולקטיבית, פוליטית. מתוך השייכות לאומה מקבל היחיד מישראל מעלה המטילה עליו אחריות ייחודית. אחריותו היא להיות צינור להתגלות של

הבורא אל החברה האנושית בכל גווי ערכיה ותרבותיה. לעומת העמים, שבהם כל אומה מבטאת כישרון ייחודי לה המעשיר את התרבות האנושית, ללא צורך להקיף את האנושות כולה.

משום כך, אף על פי שאין שום נתון ביולוגי הקובע את ייחודו של איש ישראל, שהרי כל אדם, בן לאיזו אומה שתהיה רשאי להתגייר, מתבטא ההבדל בין ישראל לעמים בחלק האדם הנוגע לייעודו, והיא הנשמה.

כל נשמה מבטאת מחויבות להגשים מכלול נתון של ערכים. מי שמצד שורש

נשמתו מבטא את הערך של מידת האהבה, מוציא אל הפועל את רצון ה' באופן חלקי, והוא הדין אם יבטא רק את היראה. נשמתו היא אכן "חלק אלוה ממעל" שכן היא נושאת אידיאל אלוהי, אך איננו "ממש", מפני חלקיותו. הוא זקוק להשלמה על ידי נושאי הערך המשלים. לעומת זאת, נשמת ישראל מבטאת את מכלול הערכים האלוהיים כאחד, את ייחוד המידות. זה עומקה של ההבחנה המופיעה בספר התניא (חלק א אב) שלפעמים מובנת בטעות כשלילת קיומה של נשמה לאומות העולם. ולא כן הוא, לכל הנברא בצלם אלוהים יש נשמה, ולכל אחד יעוד משלו על פי שורש נשמתו.

2.

אנחנו המוזרים. בנשמה וגם בטבע

משה שילת

לפני כמה חודשים ראיתי תאונה בהרצליה פיתוח. רכב נכנס באופנוע והעיף את הנהג, והצומת עצרה דום. כל בעלי הרכבים ירדו מרכביהם והציעו עזרה. היה נס ולנהג לא קרה כמעט כלום אבל כולם עמדו ועסקו בעניין. עבר שם בחור אחד ואמר לי: "יא-אללה! לפני שבועיים הייתי באיטליה, קרתה בדיוק כזו תאונה ואף אחד לא עצר!".

ייחודיותו של עם ישראל ידועה וניכרת מההיסטוריה הניסית שלנו, שאין דומה לה, ועד לגורמות שקיימות רק אצל יהודים, כמו כבוד המת (באיזה עוד עם יוצאות משלחות להימלאייה למסעות מסוכנים בשביל ספק ספיקא של מציאת גופה?), גמ"חים אינסופיים וערבות הדדית "משוגעת" בין אנשים שמעולם לא פגשו זה את זה ולא דוברים את אותה השפה.

אין לגויים מה להיעלב, כולם יודעים שהם הנורמליים ואנחנו המוזרים. הם אנושיים, אנחנו מעל הטבע...

בתניא מוסבר שליהודי, לעומת גוי, יש נשמה שפונה לאלוקות ורק לאלוקות, "חלק אלוה ממעל ממש". אך ההבדל אינו רק בנפש האלוקית, אלא גם בנפש הטבעית הבהמית! אצל יהודי היא מעורבת טוב ורע, והחלקים הטובים שבה כמו הם טוב ממש, לשם טוב.

אצל גוי, גם הטוב שבנפשו הטבעית תמיד יהיה מבוסס על 'אני במרכז'.

"כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים עושין... אינם עושין אלא להתגדל בו" אומרת הגמרא (בבא בתרא י), ואין כוונתה לומר שזה כך במודע, אלא שכזה הוא הבסיס במעמקי הנפש לעשיית החסד. ההרגשה הטובה מעשיית החסד משמעותית להם יותר מעצם העזרה לנזקק. הם אינם "רחמנים, ביישנים וגומלי חסדים" בטבעם, ולכן אם האינטרס האישי אומר להימנע מחסד, גויים אכן יימנעו ממנו. הדבר בולט ביחסים בין ארצות, ובסיטואציות של נזקקים אומללים, ש'לא מצטלם טוב' לגמול עמם חסד. מה שאצל יהודי מוטבע בבסיסו, לא נמצא אצל הגוי.

יוצאים מן הכלל הם "חסידים אומות העולם", נפשם הטבעית היא כשל יהודי, והטוב שבהם הוא טוב אמיתי.

ועדיין, התנהגות טבעית של יהודי הקשורה לנפשו החיונית-בהמית, גם אם בטוב, היא בהכרח מוגבלת. ליהודי יש כוחות גדולים הרבה יותר. כאשר הוא גומל חסד על בסיס נפשו האלוקית, הוא עושה הרבה מעבר לטבעו. הוא משקיע 'שעות נוספות', תורם מכסף שאין לו, מעניק במקומות שממש לא נוח לו ומתמסר לטובת הזולת.

מעבר לכך, חסד שמבוסס על טבעיות בלבד עלול לגרום לעיוותים, להענקה במקום שמצווה לקמץ, ולרחמים כלפי מי שאסור לרחם עליו. חסד שאינו מבוסס על ספונטניות אלא על נאמנות לשליחות האלוקית הוא מאוזן, מדויק ומתאים תמיד למצוות התורה.

סיפקו את החוקרים. אך כאשר הגיעו החוקרים לשאלה האחרונה, הדנה בנפשות אומות העולם, לא השיב הרבי מאומה אלא חייך ולא אמר דבר. לאחר שהרבי השתחרר, הסביר למקורביו שכונתו הייתה לרמוז להם: "הלוא תראו שעל עשרים ואחת השאלות עניתי כהוגן, ואם כן כשאשיב לכם על שאלתכם האחרונה תיווכחו שגם דבר זה נכון, ולשם מה לכם להתבייש?!"

עשרים ושתיים שאלות שאלו החוקרים את בעל התניא בעת מאסרו בתאים האפלים של הכלא הרוסי בפטרבורג. השאלה האחרונה הייתה על מה שכתב בספר התניא בסוף הפרק הראשון, שהנפש החיונית שבישראל יש לה גם כן טוב, "מה שאין כן נפשות אומות עובדי גילולים הן משאר קליפות טמאות שאין בהן טוב כלל".

על עשרים ואחת שאלות השיב הרבי תשובות מפורטות, והתשובות

זה שווה לכל נפש!

מאת הרב משה שילת

הספר הזה מדבר חסידות בגובה העיניים. כשמו כן הוא, שווה לכל נפש. רעיונותיה העמוקים של החסידות מוגשים בו בשפה עכשווית ובתוך עולם המושגים שלנו, בחוויה האישית של כל אחד ואחת.

בעקבות הצלחת שני הכרכים הקודמים (האחד שעוסק בנושא התפילה והשני הדרן בחגים), מופיע הכרך השלישי, המוקדש למהות החיים בעולם הזה, עבודתו הרוחנית היום-יומית של האדם, המאבקים המלווים את חיינו והאתגרים העומדים לפנינו, כחלק מהגשמת תכלית הבריאה.

המחבר מצליח לדבר בשפה פשוטה גם על הדברים הנשגבים ביותר, ובעיקר לתת לקורא תחושה שהדברים שהחסידות מדברת עליהם אינם ממוקמים ברקיע השביעי, אלא הם קיימים בחוויה שלנו ובכוחנו להושיט יד ולגעת בהם.

כל אלה ועוד בטורים קצרים, בלשון קולחת ובהגשה נעימה לעין.

מדברי הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן,
על סדרת ספרי "שווה לכל נפש":

"מלאכת הקודש של הגשת הפנימיות לכל אחד מישראל זקוקה לתרגום. זכה הרב ר' משה שילת שדולה מתורת רבותינו הקדושים ומשקה מים חיים ומחיים לציבור הישראלי, בשפה עכשווית מחד, ומאידיך בחיוניות וחו חסידי עמוק. לא רק את התוכן של התורה הפנימית מצליח הרב שילת להעביר; אלא גם, מה שהרבה יותר קשה להעברה, את האטמוספירה ואת החשמל של ההוויה החסידית האינטימית"

להשיג ביריד החסידות של י"ט כסלו

ארבע מחשבות. ארבע שנים

אהרונִי ברנשטיין, עורך 'קרוב אליך'

1.

קרה לנו נס. מיקס נסי של בתי מדרש ודעות שמצליחים לדבר בהרמוניה.

גואם דגול איננו בהכרח מאזין דגול; רעיונאי דגול יכול להלביש בכוח את תובנותיו על המציאות מבלי לתת לה להשמיע מילה, מבלי להיות קשוב. נפש רגישה (נפש חסידית, אם תרצו) סולדת מחכמה מתנשאת שכזו, משהו מרגיש לה מנותק. האפשרות השנייה – לחיות את המציאות סתם כך (עיתונאי, אם תרצו) מבלי לזכור אוזן לשמוע אל מה שרם ונישא ממנה – מעוררת הזדהות מלאה אך יוצרת בעיה הפוכה. אין בחיים סתמיים מקום לאלוקות, לתורה, לתפילה, לניגון.

עיתון לעבודת ה' מנסה לייצר שפה דרשפית. באוזן אחת לשמוע את כל מה שהנפש הטבעית חווה וצוּעקת ובשנייה לתת מקום לנשמה הדורשת את מנגינותיה, ואת שני המקורות האלה לנגן ליצירה אחת.

כשביל שקבוצת אנשים תצליח לשיר יחד בחבורה, עליה ללמוד לשיר ולהקשיב ברזומנית. אם האוזן לא תהיה רגישה לקצב ולטונים שסביבה, מיתרי הקול לא ידעו להתכוונן. הרמוניה שנוצרת בין אנשים רבים היא נס, וכל אחד בביטוי ובביטול שלו יחד שותף לנס הזה. ב'קרוב אליך' אנחנו מנסים לשיר יחד. טיפוסים, תפיסות עולם ובתי מדרש שונים ומנוגדים, חוכרים יחד לעבודתו יתברך. **הביטוי "נזרקה מפי חבורה" מופיע בגמרא כאמרה שיצאה מתוך בית המדרש מבלי שמישהו טפציפי בדיוק אמר אותה. זו תחושתנו.** אף אחד לא אמר. "נזרקה" מבין החבורה אמירה, והיא מייצגת את הרוח הנושבת, השכינה שבינינו, גדולה מאיתנו ועוברת דרכנו.

2.

כיף לנו.

אם בכל מקצוע בתורה, התורה שבעל פה שבו היא העיקר, הרי שבחסידות על אחת כמה וכמה. בלי הניגון, האווירה, ה'לחיים' וסיפורי החסידים, אין לתורת החסידות לא טעם ולא ריח. ב'קרוב אליך' אנחנו כותבים את סיפורי החסידים שלנו עצמנו. אנחנו גם חתיכת סיפור.

כל התורה סיפורים. סיפורים על ה', סיפורים על אנשים, סיפורים על איך ה' מצפה מאנשים וממתין להם. אפילו כולנו חכמים וכולנו נבונים, מצווה עלינו לספר איך יצאנו מכל מיני מצרים ואיך עוד נזכה ונצא. הסיפור הוא אישי ואינו ניתן להעברה, אך דווקא סיפור אישי הוא הראשון לעבור מסך ולהיכנס אל הלב של כל אחד. אנחנו כולנו בתוך הסיפור הזה, והפרקים סוערים ולחלוטין מגניבים. סקופים על התבודדות ביערות והתוועדויות ליליות, כותרות ראשיות על שמחה ואהבת ישראל. עבודת ה' שלנו היא סיפור מהסרטים, והסיפורים שלנו הם תורה עמוקה, ומה יותר טבעי מלהוציא לאור עיתון של עבודת ה'. תכל'ס, מה יותר להיט מזה?!

ב'קרוב אליך' באנו לעבוד בחסידית ולא להתפנן בניחותא על הספה בשבת אחרי הצהריים. מה שלא עבודת ה' לא ממש מעניין אותנו. ומצד שני, העבודה הזאת מתוקה לגמרי. כיף לנו. יש הרגשה טובה סביב קרוב אליך, אחווה כמו בתוך שטיבל של אנשים שמכירים שלושים שנה. משהו קרוב וטוב. מתוק ומרענן. לגמרי עבודת ה' ולגמרי שלנו.

3.

לא שיומולדת ארבע מספיק זקן בשביל מחשבות פסימיות, אבל לא מרגיש לכם מיותר לפעמים? המילים לעוסות והכל כבר נאמר בעולם שלנו. איזה חידושים טרם נהגו, איזו זווית ראייה טרם נצפתה?

טריליונים של מילים על כל נושא שבעולם כבר נכתבו ותועדו ברשת. מי יכול עוד לחדש דבר? נדמה כאילו בדור שלנו טוחנים מים. מילים דלות קלווריות. מלא רעש על כלום.

לא ברעש ה'. אבל גם לא בשקט. השתיקה אינה פתרון כי היא יכולה להיות חלולה לא פחות מהמלל. איפה ה'

בתוך הבלגן הזה? בין השורות, בין המילים, שחייבות להיאמר. דממה מלאה. קשובה. ב'קרוב אליך' אנחנו מנסים לדבר בשפה קשובה. מאזינים לקול הלב, מאזינים לנפש הטבעית שרוצה גם לבעוט, מאזינים לסתירות הפנימיות וגם לתחושות שמעבר למילים ולה' שמדבר אלינו מתוך המציאות ומספר לנו עד כמה אנחנו כן משמעותיים.

המילים עובדות קשה, יותר משהן מחפשות רקיעים חדשים וחידושים מופלגים, הן מבקשות את נחלתנו, את ארבע האמות המדויקות לנו, את הצורה בה האני שלי מתחבר לאמת הגדולה; את החידוש שבקרבי. מתברר שמיקום אישי ודיוק הם חידושים גדולים לא פחות מתורות מרעישות.

4.

מגניב לנו לפרוץ את המגזריות.

קוראים אותנו בביתר ובאיתמר, בהרצליה פיתוח ובראש העין, באומן ובכפר חב"ד. מורות בסמינרים כמו מדריכות בבני עקיבא משתמשות בעלון לדיוני עומק. אינספור הפעמים בהן נשאלנו מי אנחנו בדיוק ולאיזה מגזר אנחנו משתייכים, הוכיחו לנו שאנחנו במקום הנכון. חברים לכל אשר יראוך. רוצים לעבוד את ה' עם כל הרבנים, כל השיטות, כל הזרמים. כל יהודי הוא אות בתורה, ובלעדיו ספר התורה יהיה פסול.

בד.נ.א. שלנו זורמת חסידות, אבל חסידות שמסתכלת במבט של חסד וחיבה על כל מי שבשם ה' יקרא. איזה

כיף שבכתבת שער יכול להופיע הרב שטיינמן (שיכריא בקרוב, אמן) וברסלבר עם ראסטות; איזה כיף שבשאלה השבועית מתייצבים בניחותא זה לצד זה משיבים מהקיבוץ הדתי וחרדים מלידה, רבני הקו וצדיקי הגבעות יחד עם תנועות הנוער ותנועות התשובה. איזה כיף שליד העומק של הרב יהושע ניצב הרוחב של הרב זקס; ליד הפלפל החריף של הרב שטיינזולץ מופיע הדבש הביתי של הרב שבתאי; ליד עדינות המבט של אביתר בנאי מתייצבת הדוגריות העסיסית של צבי יחזקאל. תודה למגוון הכותבים שלא מהססים לחתום יחד באותו עלון, ותודה לקוראים מכל קצות הקשת שאינם מפחדים לצרוך סגנונות ומחשבות שאינם רגילים בהן.

"ומקוראיי יותר מכולם". למרות שהתקשורת שלנו איננה פנים אל פנים, אתם נוכחים מאוד ושותפים

מלאים ביצירת קרוב אליך. התגובות שלכם מלאות טמפרמנט, הן קרובות אלינו ומשפיעות! האכפתיות שלכם, הבקשות להוסיף כותבים, רעיונות למדורים, כתיבה לשיח חברים והבקשות החוזרות לקבל חבילת עלונים בשביל להעניק את קרוב אליך לסביבתכם, ממלאות אותנו בשמחה!

תודה לכולכם על האהבה הגדולה! צרור תגובות וסיפורים מטורפים מארבע השנים האחרונות מחכה לכם בעמודים הפנימיים. ונסיים בדבר מעשי: בהמון מקומות מבקשים שיגיעו עוד עלונים, או שבכלל יגיעו עלונים... החלטנו להרים את הכפפה ובנוסף לתפוצה הארצית הקיימת, להגיע לאלף נקודות הפצה חדשות. השירות עלינו, והשותפות שלכם מתבטאת בח"י שקלים בחודש בלבד ובהנחת חבילת העלונים שתגיע אליכם הביתה בבית הכנסת, במכולת השכונתית, בקמפוס ובכל מקום שתראו לנכון. דפדפו פנימה ותגלו שמשפתי העלונים עושים ניסים.

לחיים לחיים לכולנו, ואינסוף תודות לבורא עולם על כל הטוב!

חוגגים מאתיים!

לאחר ארבע שנים של גיליונות עשירים < ולקראת פתיחת אלף נקודות הפצה חדשות > ביקשנו מכם לשתף אותנו בסיפורים על אנשים שקרוב אליך נגע בהם בצורה מיוחדת < והנה התוצאות >

הרב לורד יונתן זקס

תענוג הוא עבורי לאחל ל'קרוב אליך' מזל טוב על ההגעה לאבן דרך המיוחדת הזו, העלון ה-200.

תמשיכו לעורר להשראה ולהתעלות בקרב הקוראים שלכם. ברכה ובהצלחה.

מהלב ועד ללב

חנוך בן ארי

קרוב אליך, מזל טוב ליום הולדת ארבע! אני כל כך שמח שנולדת!

האמת היא שהעלון הוא היחיד שאני קורא בשבת. יש בקרוב אליך הרבה לב והוא רחוק מכל פוליטיקה ומגזר, פשוט תורה נקייה. שמגיעה מהלב ועד ללב. בהצלחה גדולה בהמשך הדרך, שתגיעו לעוד הרבה יהודים ותשפיעו טוב על כל העולם, ותמיד תהיו קרובים ואמיתיים!

על השולחן

הרב יוני לביא

בתי הכנסת מוצפים בעלונים מכל הסוגים, הגדלים, הצבעים והמינים, אבל אין אחד ששם את הנושא הכי חשוב על השולחן - עבודת ה' - כמו שעשה קרוב אליך.

העלון נוגע בצורה מדויקת, צלולה ונקייה בנושא הכי חשוב בחיים שלנו.

במשך כל השבוע אנחנו מתרוצצים... עבודה, קניות, סידורים ועניינים, ואנחנו עלולים לפספס את הדבר הכי חשוב. פעם בשבוע שווה להקדיש את הזמן, לפתוח את הראש ואת הלב ולקבל צידה לדרך שתוכל ללוות אותנו בעזרת ה' למשך כל השבוע. קרוב אליך זה עונג שבת אמיתי!

במה לאנשים שואפים

אהרן רזאל

זכיתי לכתוב בעלון המפואר הזה טור וזו זכות גדולה בשבילי, כי זה עלון שמביא משהו חדש לחברה הישראלית. קרוב אליך מלא עומק ותוכן של עבודת ה' וקרבת ה', עבודת הנפש ותיקון המידות. תמיד כשרואים את העלון מגיע לכולל בו אני לומד, יש התרגשות גדולה, וגם בבית העלון נחטף בין כולם...

אני רוצה לברך את העלון שימשיך להיות במה לאנשים ששואפים לקרבת ה' ולעבודת ה' בדרך של החסידות ואהבת ישראל. תמשיכו להפיץ את אור החסידות ואור התורה בכל עם ישראל עד בוא המשיח.

צורך אמיתי

הרב אבי גיטר

רב היישוב עפרה, יושב ראש מועצת החינוך הממלכתי דתי וראש מכון משפטי ארץ "כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיו ובלבבך לעשותו".

העלון מלא בדברי תורה ואמונה שנוגעים אליך, אל החיים עצמם ואל מחשבת האמונה של כל אדם. יש בקרוב אליך פנייה אל עולם התפילה, אל עולם הרגש והמחשבה הדתית ואל העבודה האישית במידות וביראת שמיים.

זהו עלון שממלא צורך אמיתי בכל שבת, בתוספת לפרשת השבוע וללימוד התורה.

אני לא מרבה לקרוא עלונים שהם עיתונות או חדשות, אבל דברי אמונה ותורה השווים לכל נפש - אני ממליץ בהחלט.

בטח שאני רוצה!

נפתלי פומברג, נהר דעה

העלון המתוק שלכם נותן את אותותיו בארץ... ובחוף לארץ! באומן בימי ראש השנה האחרון, התוועדנו יחד במתחם של "נהר דעה" - מעל מאתיים חברים.

כולם כולם התקרבו לחסידות, בדרכים מופלאות ומרגשות! מנהג קבוע לנו לשבת לערב שיחת חברים, ולשמוע את סיפורם של המקורבים החדשים.

וכאן תורו של "קרוב אליך" לככב פעם ועוד פעם.

אם זה איש קבע במילואים שעקב אחרי הפרסומים שלנו במשך חצי שנה (!), עד שהחליט כי הגיעה העת לעלות ירושלימה ללימוד מעמיק בתורת רבינו.

ואם זה בתוכנות מטורו של צבי יחזקאלי שעולות שוב ושוב בשיחות חברים.

ואם... וכאן מגיע אחד הסיפורים החזקים:

ישי מגדיר את עצמו עדיין כלא שומר תורה ומצוות, רק "מתעניין ביהדות" אבל לאומן... הוא הגיע! למה?

יום אחד הוא גילה את קרוב אליך, והופתע מהגוונים השונים המובאים בעלון. הוא התחיל להתעניין - מה יש ליהדות להגיד לו שהוא עוד לא שמע? מה ההבדל בין החסידיות השונות...?

הוא גילה שיהדות זה עומק העומקים, ולא בדיוק מה שהוא חשב עד לאותו יום.

הוא התחיל להגיע להתוועדויות, לשמוע שיעורים שונים והכל "רק כדי לטעום" עוד ועוד.

כשחבר סיפר לו על התופעה שנקראת "אומן ראש השנה" - הוא חשב "בוא נראה מקרוב". אמנם הזהירו אותו שהביקור יעלה לו לא פחות משלושת אלפים ש"ח, אבל בכל זאת, הוא הזמין כרטיס באינטרנט ולהפתעתו גילה שמחיר הכרטיס עולה אלף ש"ח בלבד!

בבוקר הטיסה, מידענו פתח את המייל לראות פרטים אחרונים וגילה... שהוא הזמין כרטיס הפוך! זאת אומרת כרטיס הלוך בערב ראש השנה - מקיב להל אביב, וחזור אחרי ראש השנה - מתל אביב לקייב. אז הוא הבין את פשר המחיר הזול...

הוא התקשר במהירות לאל-על שאמר לו "נחליף לך את הכרטיס, אבל המחיר כעת עומד על שלושת אלפים וחמש מאות ש"ח, אתה חייב לשלם עכשיו כי... הטיסה יוצאת עוד פחות משעתיים, ואגב - לא בטוח שבכלל תספיק אותה. אתה רוצה או לא רוצה?!"

ישי המופתע היה אמור להחליט ברגע. רוצה? לא רוצה? סך הכל רציני לראות מה קורה שם. כלי להבין בדיוק למה הוא ענה "כן" סגר את הפלאפון, דחף כמה בגדיים לתיק...! טס לשדה התעופה! הוא הגיע ברגע האחרון לטיסה, ובניסי ניסים עלה למטוס.

כשישב איתנו בסעודת החג וסיפר את סיפורו, הוא עצמו היה עדיין בהלם מהעובדה שהוא "רק מתעניין" בחסידות, ואיך עלון שבת גרם לו לענות לפקידה ששאלה אותו אם הוא רוצה, או לא רוצה,

בטח שאני רוצה!

מה אתה עושה פה?!

סיפור שני עלה כבדרך אגב משיחת נפש שלי עם יהודי מתוק - שהגיע לתפילות ולשיעורים ב"נהר דעה" בראש השנה באומן.

בחיצוניות הוא היה נראה "אאוט סיידר" לגמרי - בגדי חול, כובע קסקט, תסרוקת משונה... ובכל זאת, משהו בעיניים שנו גרם לי לפנות אליו ולשאול אותו בעדינות מה הוא עושה פה ואיך הוא הגיע אלינו.

הוא סיפר שהוא בן של רב (!) והלך במסלול הרגיל של בית ספר תורני, ישיבה תיכונית, מכינה... כשבמכינה הוא החל לשאול את עצמו שאלות קיומיות ולצערנו הוא לא מצא תשובות מספקות, והתחיל להתרחק.

הוא התרחק כל כך עד שמצא את עצמו כעבור שמונה שנים נשוי לקיבוצניקית, וחי איתה ועם ילדיו בקיבוץ חילוני למהדרין במרכז הארץ.

כמוכן שהשאלה "מה אתה עושה פה?" המשיכה לעמוד בחלל האוויר... כשהמשיך:

"הבן שלי התחיל בשנה שעברה כיתה א', ואני... בתור מישוהו שגדל בציבור הדתי, שראה מה זה חיי תורה ומצוות נדהמתי לגלות שבצעם... הבן שלי מנותק לחלוטין! מילא אני בחרתי להיות חילוני, אבל הוא - לא שמע על אברהם אבינו, לא פרשת שבוע, לא חגים... כלום.

"התחלתי להרגיש רגשות אשמה על אברן הדרך המוחלט, ולמרות שעדיין לא ממש הבנתי... התחלתי להתגעגע. החלטתי לעשות רק מה שאני מתחבר אליו, שזה היה תפילת ליל שבת בבית כנסת בתל אביב. **בפעם הראשונה שהגעתי לבית הכנסת נתקלתי בקרוב אליך! דברי התורה שם היו אחרים ממה ששמעתי בבית ובמכינה, והכל כל כך צבעוני... ורלוונטי!**

"החלטתי להתמיד בקריאת העלון, לנסות להבין יותר מי אני ומה ביהדות מדבר גם אלי. אני לא יודע להסביר, אבל משהו בבעל שם טוב וברבי נחמן עוזר לי להוריד התנגדויות שסחבתי שנים ולהצליח יותר להתחבר. אני מבין שאם לי עצמי יהיה קל יותר להבין את היהדות שלי, אוכל להאיר אותה גם בבית בעזרת ה'. לאומן הגעתי אחרי שראיתי את הפרסום שלכם, ואני מודה שאור כמו כאן - לא ידעתי שיש ליהדות לתת!"

לדור שלנו

נעמה פרידמן

שלום, ומזל טוב לרגל ארבע השנים!

לצערי לא זכיתי להכיר את העלון מיום היוולדו, רק לפני כשנה שמעתי עליו. ומאז שהתוודעתי אליו, יש לציין שהוא עושה לי את השבוע. (כשבועלי חוזר מבית הכנסת, מיד אני בודקת אם הוא הביא את קרוב אליך...)

אתם מגדירים את העיתון כ"עבודת ה' ברוח חסידי" והגדרתכם קולעת למטרה. אין ספק שהחסידות בימינו הולכת ומתפשטת ומהווה תשובה אמיתית וכנה לדור שלנו. ובטוחני שלכם חלק נכבד בהפצתה ובהנגשתה לליבות יהודים רבים. העמודים מלאים בתוכן מעורר מחשבות ומעודד לחיפוש פנימי ורצון להתקדמות. אאחל לכם עוד שנים רבות של צמיחה, התרחבות וזיכוי הרבים!

מאז אני אישה אחרת

גולדתי חרדית למשפחה חסידית. תמיד הייתי בחורה שלומדת חסידות, מכירה מאמרים, תניא בעל פה... אבל משהו לא נכנס. הכל היה מבחוצץ. ידעתי הכל אבל ליבי היה ריק. לא היה חיבור בין מה שלמדתי לבין חיי היום יום, הניסיונות, הלבטים... לימודים, חתונה, ילדים, עבודה. ברוך ה' ותודה לה', אבל עדיין אין חיבור.

עד - שנתקלתי בקרוב אליך. הייתי קוראת אותו בשקיקה, מהמילה הראשונה עד האחרונה, כולל הפרסומות. ויום אחד לא מצאתי אותו יותר. הרגשתי שלקחו לי את החמצן. ואז קיבלתי החלטה - להזמין ולהפיץ. מאז, כמעט שנתיים אנחנו מחלקים, וכבר יש מחלקים נוספים באזורנו.

קרוב אליך בשבילי זה חסידות שמדברת במילים שלי. חסידות שמחברת לחיים שלי. חסידות שנותנת לי אור וחיות! אני מרגישה מלאה, יודעת להסביר ומעבירה את כל הטוב הזה לילדים שלי ולתלמידות. מאז, אני אמא אחרת, מורה אחרת ואישה אחרת. החלום שלי? לכתוב בקרוב אליך.

הייתי קוראת אותו בשקיקה, מהמילה הראשונה עד האחרונה, כולל הפרסומות. ויום אחד לא מצאתי אותו יותר. הרגשתי שלקחו לי את החמצן.

טעם לשבת

רות פרננדס

ליוצרי 'קרוב אליך' היקרים! תודה רבה על היצירה הנפלאה שזכיתם, זוכים והלוואי שתזכו להוציא עוד הרבה שבועות בעזרת ה'. העלון הזה כל כך משמח ומעשיר אותנו בשבת קודש. הוא ערוך בצורה מגוונת המתאימה לקהל רחב של השקפות ותחומי עניין.

רואים שמאחוריו מושקעים הרבה מחשבה ורצון לחבר, לעניין וליידע עוד ועוד יהודים יקרים ביופי של היהדות והתורה.

מודים לכם על כל שבת בה מחכה לנו עוד עלון חדש... בלעדיו חסר טעם לשבת.

תודה רבה והרבה הרבה הצלחה, ברכה וסייעתא דשמיא.

כשאני מאפשר לו

אדיר סלהוב

קרוב אליך בעבורי הוא דבק.

דבק שמפתיע אותי בכל שבוע מחדש כשהוא מצליח להדביק לי את הפער בין האיש שאני ביום שלישי בערב, כשאני נופל לכעס וייאוש, ובין האיש שאני בחולצה לבנה שר בלהט "לכה דודי" במנגינה של ר' שלמה קרליבך.

דבק שמחבר אותי. מחבר אותי להאמין במשיח ובתיקון עולם בלי להרגיש מנותק ומדומיין.

דבק שמאזן אותי. ומזכיר לי שהיכולת שלנו כעם להכיל את הקצוות הכי תלושים לכאורה היא מקור כוחנו ועוצמתנו, שהרי כוחנו באחדותנו.

והכי חשוב: דבק שמקרב אותי. מקרב אותי לבחור עם הראסטות שקיבל תמונת שער בעלון שבת שמחולק בבתי כנסיות, מקרב אותי לשאלות אמיתיות שמעסיקות את אחיי במדור "נפשי בשאלתי", ומקרב אותי לעצמי - כשאני מאפשר לו.

מ | ה | פ | כ | ה | !

מהיום ניתן להשיג את **קרוב אליך** בכל יישוב ובכל עיר ללא הגבלה ב-18 ש"ח לחודש בלבד, תקבלו חבילה של עשרה עלונים עד הבית!

שלחו הודעה ל 052-4061065 או מייל ל Info@qarov.org

קלמנוביץ
הקדים ולקח
את האחרון?

יש מקום לכולם זהבית דנינו, באר שבע

יחזקאל.

נקודות אור רבות אותן אנו פוגשים בעלון, הופכות את העלון הזה לעלון הכי מואר באור ה' כפי שהביא את עצמו בתוך אינספור הגוונים הרחניים שברא בעולמו.

העלון מזכיר קצת את החושן של אהרן הכהן, אוהב השלום, התכשיט שהיה משוייך בשנים עשרה אבנים יקרות וטובות - כל אחת והגוון הייחודי שלה.

הקדוש ברוך הוא מבקש שעל לבו של הכהן הגדול יהיה מקום לכל הגוונים בעבודת ה', כל שבט - והשכיל שנשלל עבורו.

בעלון יש מקום לכולם, ולכל אחד.

לא פלא שהעלון נוגע בי, נוגע כך

קרוב אליי... 'קרוב אליך'!

מדי שבוע אנו מפיצים מאה ועשרים עותקים של העלון באזור מגורנו בבאר שבע, בעיקר בבתי כנסת. אני אישית יודעת כי קהל היעד מגוון - מכאלה שקיבלו על עצמן הדלקת נרות שבת, וזה מהלך רוחני משמעותי עבורו, עבור לכאלו שמגדירים את עצמם כמסורתיים ועד לשומרי תורה ומצוות המנהלים אורח חיים חסידי כזה ואחר.

המשותף לכולם הוא - הלב, שמזהה את נקודת האמת בגוון שהוא אוהב.

זו ההזדמנות להכיר תודה לכל העוסקים במלאכת המחשבת הנוגעת להוצאה לאור של העלון ותכניו.

ניתן לומר ש'תפרתם' מפת ארץ ישראל, כתובה באותיות, ובה יכול למצוא כל יהודי חלק ונחלה בין השורות.

תודה וברכה!

קרוב אליך -

שם מורה על מהות.

וכנראה שאין שם יותר מתאים לעלון

בעל השדר הייחודי הזה

שמצליח באמת

להביא את הערכים הכי מובילים, נקודות

האור הכי מרפאות ותמצית החסידות הכי

יפה ואותנטית, ודווקא באופן שמרגיש הכי

קרוב לכל אחד מהקוראים

קרוב אליי! קרוב אליך!

יש סוד גדול בקבלה ובחסידות המכונה

'סוד ההתכללות', שמשמעותו:

היופי שנוצר מפסיפס הגוונים בעולם, כמו

התפארת הנוצרת מההרמוניה הקיימת בין

המידות בנפש.

נדמה לי שקרוב אליך הוא המכרה בו ניתן

למשש ולגעת בכל האבנים הטובות שבכתר

המלך.

'איזהו חכם הלומד מכל אדם' - לפגוש

דברי אלוקים חיים בשם רבי נחמן, למצוא

'התוועדות חסידית' המעוררת הערכה

עצומה לדמותו של הרבי מלובקין,

להיחשף לסיפורים מרגשים של אנשים

שבפשטות לבם הטהור הקימו סביבם

קהילות ללא שם -

רק לשם ה'... ומצליחים להעביר

למקורביהם מסרים חסידיים בעבודת ה'

תוך דיבור חם ואוהב

בדברים היוצאים מן הלב...

ואיך אפשר לשכוח...

הטורים האישיים, מחממי הלב ומאירי

הנפש, של אביתר בנאי, שהמסרים בהם

היו פעמים רבות קביים לדור נבון בסוגיות

רגשיות בעבודת ה'.

ההתבודדיות הנדירות והדוגריות של צבי

נוער מתלבט

הרב אריק מלכיאלי

כמי שעוסק רבות בשיחות, שיעורים והרצאות לבני נוער מקהלים מגוונים, אני חייב לציין שאני נעזר רבות בעלון היקר.

כשאני רוצה ללמוד עם נער אחד על אחד משהו נגיש בגובה העיניים ונוגע לחיים, אין כמו ההתוועדות השבועיות!

מדהים עד כמה החיבור של הנוער הוא חזק לנושאים ולשפה.

ברוב המקרים הם מבקשים שאשאר אצלם את העלון לקריאה חוזרת, ולקריאת המדורים כולם...

בפעם הראשונה שהגעתי
לבית הכנסת נתקלתי בקרוב
אליך! דברי התורה שם
היו אחרים ממה ששמעתי
בבית ובמכינה, והכל כל כך
צבעוני... ורלוונטי!

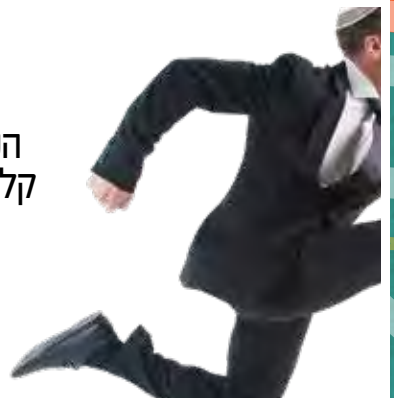
חוגים

מ | ה | פ | כ | ה | !

מהיום ניתן להשיג את קרוב אליך בכל יישוב ובכל עיר ללא הגבלה
ב-18 ש"ח לחודש בלבד, תקבלו חבילה של עשרה עלונים עד הבית!

שלחו הודעה ל 052-4061065 או מייל ל Info@qarov.org

מנסה
להקדים
הפעם את
קלמנוביץ?

סוד המפגש אלומה לב

מי שיש לו יום הולדת מזלו גובר ושמחתו שופעת, ועל כן ראוי שיברך אחרים. כאן, עם גלין המאתיים לעלון הנפלא שאתם אווזים בידיכם, אני לא בטוחה מי אמור לברך את מי.

בחסדים גדולים אני זוכה להיות שותפה בעלון הזה מיום היווסדו. אני זוכה להיות חלק מתנועה נושבת של קרבה, צימאון וחיות. לכאורה יכולתי לברך אתכם, הקוראים והקוראות, כמי שיש לה איזה חלקיק בעלות על השמחה הזו. אבל בידוע שבעולם הרוחני, כמו בצבא, הדברים נחלקים לשלושה חלקים: החלק הראשון הוא התוכן הרוחני עצמו. החלק השני הוא האדם, עצמותו, עוצמתו. בחלק השלישי שניהם נפגשים.

כלומר, התוכן הרוחני, בעיקר בנושאי הנפש, מקבל את החיות הכי גדולה שלו במפגש עם הקורא שרוצה ללמוד אותו. רק שם המילים מתמלאות בכל הגוונים שלהן. שם מתחולל הדבר האמיתי. אני יכולה לשבת מול המחשב ולהוציא אל הדף את כל הגותי, את כל הרעיונות שעלו ועולים בי, אני יכולה להרגיש מנעד רחב מאוד של רגשות עם הכתיבה הזאת, והיא קיימת ומקיימת אותי באמת, ובכל זאת מקבלת את קומתה השלמה רק בשלב המפגש איתכם, הקוראים.

לתוכן ודאי יש קיום מצד עצמו, אבל דעו לכם: **כמו שכל אדם צמא לתוכן טוב שיפתח לו את הלב, שירומם לו את הנפש, כך גם התוכן עצמו צמא למגע לב-אדם.** למי שיקרא ויחיל על חייו, אפילו למי שיקרא ולא ירצה לקחת ממה שנאמר, כל מפגש מבורך, כי המפגש הוא סוד החיים שלנו. ועל כן כולכם שותפים איתי בבניית הטור, הרעיונות, התובנות והכלים – לבניין יציב ומחוזק.

עבודת ה' של ציבור

עבודת ה' ברוחניות ובפנימיות היא הדבר הכי מסקרן בעולם. איך כל אחד ממקומו יוצר קשר, איך כל אחד מפרש את המענים הניתנים לו דרך המציאות, אילו תובנות מחזקות כל אחד ואחת. ולכאורה העבודה הזו פרטית ובלתי ניתנת לגילוי. אבל יש גם מימד של ציבור שנותן לה תוקף וכיוון בהירים יותר. בעלון הזה אנחנו עוסקים יחד כציבור, שבת אחרי שבת, בעבודה הזו.

נסו לדמיין לעצמכם כמה כוחות טהרה יש בעולם הזה שאלו עלוניו ושמעייניו של הציבור נתונים לעיסוק הזה. כמה כוחות מאירים יש בעולם שבו אנשים יכולים לכתוב מענייני עבודת ה', ואנשים יכולים לקרוא מאותם עניינים וירוחח להם. כמה שמחה יש בעולם שבו ציבור שלם יכול לקרוא שבת אחרי שבת מכריכה לכריכה את כל העניינים שברוח ובלב, באמונה ובפנימיות, והלבבות מסתכרנים ופועמים בקצב אחד.

בלימוד התפתחות הנפש שבו אני עוסקת, ידוע שמי שאפילו רק יצאה מהבית, הביאה מחברת והתיישבה לשיעור – כמה הכרת הטוב כבר צריכה להיות בה רק על זה, עוד לפני שהבינה ופעלה, כי זה מעיד כמה רצונות טובים יש בה. וכך גם כאן, רק נטלתם את העלון בידיכם, עלון שבבירור פותח לב ונפש ומכוון את הרצונות לטוב – כמה הכרת הטוב צריכה להיות רק על עצם החזקת הדפים!

אז בואו נברך את עצמנו יחד על הדבר הזה. על עולם שבו אנחנו זוכים להיות תמיד בצימאון, ויחד עם זאת לקבל טיפות מרוות משמים. יהי רצון שיהיו הצימאון והרוויה נעים זה לצד זה, במינונים מתואמים שיעזרו לנו לצמוח תמיד.

תודה לבעלי האכסניה על הזכות, האפשרות והקירוב שלי אל עולמכם, אין לי יכולת לתאר כמה שערים השותפות הזו פתחה לי. תודה לכם הקוראות והקוראים, תיקיית המייל המיוחדת שפתחתי לתגובות שלכם מתמלאת אחרי כל טור מחדש, והמפגש משמח את לבי. תודה על כל מילה והרחבה שנתתם לי בחזרה על מילותיי, גם אם לא הסכמתם, לפעמים שאבתי שמחה פשוטה מלומר את מה שלא מובן מאליו. ברוכים תהיו בכל מאודכם. תודה לריבוננו של עולם על המחשבה, הלב, האמונה והכישרון שהוא צורך בי יחד יום יום, שעה שעה.

מזל טוב לכולנו, ובעזרת ה' לחיי מאתיים הגליונות הבאים.

אִכָּן יֵשׁ ה' בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֵנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי

הדסה סאסי

לפעמים זה מרגיש לי שאם נולדת לבית דתי, באופן טבעי חושבים שיש לך את התשובות לשאלות הכי בסיסיות ביהדות. כאילו שבשעת הלידה כיוונו את מנעד הרגש שלך לתווים המדויקים, כך שאת אמורה לדעת בדיוק באיזה רגעים את אמורה לאהוב, לירא או לבטוח. אבל האמת היא ששנים ארוכות העברתי בייחולים שאזכה לעורר את הלב משנתו. שסופסוף אקבל את המענה לשאלות שמנקרות בי דרך קבע: לאן תפילות הולכות? ובכלל, האם תפילה שנלחשת באישון ליל או בחדר הומה נשמעת במרומים? ומה על יחסי עם הבורא – אני צריכה לאהוב את ה', או לפחד ממנו? איך עומדים בניסיונות, בחכיונות, בעצבונות?

וְהִיא כְּנָגוֹן הַמִּנְגֵּן וְתֵהִי עֲלֵיו יָדֵיהָ

ביום פטירתו האחרון של הרב קרליבך, עליתי לציון שלו לתפילת מנחה חגיגית. בחזרת הש"ץ, אינסוף אנשים עמדו וזמזמו את אותו הניגון: "פי לישועתך קיינו וְצִפְיֵנוּ כָּל הַיּוֹם". שנים שאני קוראת את הברכה הזו בתפילת שמונה-עשרה. לפעמים פעמיים ושלוש ביום, ואף פעם לא נתתי עליה את הדעת. אבל הענין עם ניגון הוא שכשחוזרים שוב ושוב על אותו מילים, הן מתחילות לחלחל פנימה, להדהד תובנה פנימית שאומרת: "הוי, טאטי, הלוואי שזה היה ממש ככה. שאני אחכה לישועה שלך כ-ל היום. שאאמין בלב שלם שאני מושגת, שכל מעשיי מושגים, שתכוון אותי כשאני סוטה קצת מהדרך". והעניין בקרוב אליך הוא כמו הניגון הזה, שחזור על עצמו בכל שבוע מחדש. מזכיר לי שאני נראית שם למעלה, שהנפש שלי יקרה. מעורר את ההבנה שאני נצרכת בעולמו של הקדוש ברוך הוא, מיידע שיש מי שמוליך אותי תמיד.

כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד

המדרש מספר שכשהבורא יצר את חווה, הוא ייפה אותה וקלע צמות לשערה לפני שהביאה אל האדם. עם כמה שזה יפה ונוגע, זה לכאורה מיותר – הרי חווה היא האישה היחידה על הפלנטה, והיא בוודאי תהיה עם אדם. אז למה הוצרכו לייפות אותה? כי חשוב להעלות חן של דבר אפילו אם הוא יחידי בעולם. אפילו אם הוא התורה... מדרש רבה למילים "קרוב אליך", מביא במתיקות אינסופית איך "אמר להן הקדוש ברוך הוא: בני, אם יהיו דברי תורה קרובים לכם אף אני קורא אתכם קרובים, שכן כתיב: 'לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבֵי הַלְלָתִי'".

שבעים פנים יש לתורה, אפשר ללמד אותה במסור ובשכט, ואפשר להעלות את חינה בעינינו ולהאהיב אותה, להפוך דברי תורה לחביבין על לומדיה. בעינינו, זו גדולתו של 'קרוב אליך', שמראה איך דבר שמרגיש גדול ונשגב ממני בהרבה, הוא קרוב קרוב – לעשייה, לדיבור וללב.

moransasi@gmail.com

alluma@gmail.com

אני לא לבד!!

גבריאלי

שלי הייתה באמת כמו של בן שמבקר את אמו... כמו מרקו שמצא את אמו בארגנטינה. העיניים כאילו ביקשו לדמוע מעצמן ו... באמת שעם כתבה כזו אני נוכח לראות שאני לא היחיד!! כולנו בני אותה האם והרגשות של כולנו דומים!! כל כך התרגשתי מהתגלית הזאת.

אני מרגיש חובה לציין טור קבוע שנכנס לתוכי אף יותר מכל המקסימים האחרים. מדי שבוע מתפרסם בגיליון טור תחת השם 'צל"ש לחיילים' מאת הרב פרץ איינהורן המקסים. את כבוד הרב אינני מכיר אישית אך קראתי עליו ועל השיעורים שהוא מעניק בקריית ההדרכה, ואני נחשף למסריו דרך הטור שלו בקרוב אליך.

מאז שהתגייסתי עברו שנתיים. אצל רבים מהחיילים בשלב זה המוטיבציה בירידה והעניין שנותר הוא הרגע בו המספריים יגזרו את החוגר.

לפני שלושה שבועות סגרתי את השבת בבסיס. אצלנו הסד"כ בשבת הוא מצומצם ומסתכם בשומרים או באנשים שלרוע המזל רותקו. פחות נעים לראות את כולם יוצאים לבתיהם בעוד אני צריך להישאר... אך הכל לטובה.

אנו זוכים לקבל מדי שבת בלוק עם גיליונות לשבת וביניהם גם קרוב אליך.

הטור של הרב איינהורן שינה לי את השבת.

לאחר תפילת שחרית זכרתי ששתי חיילות שאני מכיר נמצאות כעת בעמדת השג. במהלך שמירה. הלכתי אליהן, הצעתי להן לשמוע קידוש.

וככה, קידשנו את השבת בעמדה ודאגתי להן לפרוסת עוגה ולשקית שוקו.

אין לכם מושג עד כמה הרב איינהורן מזכה את החיילים לאהבת הזולת ולערבות הדדית מיוחדת!!

אני כחייל עד לכך ומוקיר אותו עד השמים. כך בכל שבת בשבתו אני שואב מוטיבציה חדשה לשירות במקום להיות ב'דאון' של הפז'מניק המתקדם והעייף. אני מודה לו על כך והוא הפייבוריט שלי בגיליון (כולם פייבוריטים, אך אליו החיבור שלי אחר).

מודה לקדוש ברוך הוא שחשף אותי אל קרוב אליך וזיכני להתקדם בעקבות שנה וחצי של קריאה רצופה של העלונים.

וכמובן מבקש מכם, אל תפסיקו כאן. המשיכו לעשות עבודת קודש זו וקרבו יהודים נוספים.

תודה מכל הלב ובאהבה.

שמי גבריאלי ואהיה בן 22 בקרוב, משרת כעת בצה"ל שירות סדיר בחיל הקשר והתקשוב (רציתי לכתוב כבר בתחילת השבוע, אך נבצר ממני בעקבות העומס בתרגילים ובאימונים... מקווה ששעה לפני שבת זה בסדר:)).

בשנה וחצי האחרונות נחשפתי לקרוב אליך, ועם הזמן כמעט בכל שבת אני קורא את כל הטורים בגיליון ומפיק מהם רבות, כמעט מכל מדור.

אם אלו המסרים המיוחדים של אהרן רזאל והתכנים העמוקים של צבי יחזקאלי, שמעניקים לי בהחלט פרספקטיבה מיוחדת ועצות שכדאי לכל אחד לקחת וליישם.

טור "שבתאילנד" של הרב נחמיה וילהלם שתמיד המתיק לי את השבת עם הממצאים הרוחניים שלו וסיפוריו הנפלאים.

הרב יהושע שפירא עונה על שאלות שאני לא יודע מי שאל, אבל אלו השאלות שלי... וההתוודעויות פשוט מרוממות.

רבה הערכתני עד מאוד לרב יונתן זקס שתמיד מאיר את הפרשה בביאור מודרני ומציאותי, ללא פשרות אך עם תגליות מפעימות שמעלות הערכה מחדשת.

אפתיע אתכם ואומר כי אני קורא גם את הטור של נחמה ביטקובר. לדעתי המסר המועבר הוא לבחורים ובחורות כאחד והדילמות קיימות אצל כולם, הטורים הללו הם שיעורים לחיים שעשויים לבנות בתים נכונים בישראל, ובגילי הדבר משמעותי פי כמה וכמה!!

לפני מספר שבועות פורסמה כתבה על קבר רחל בבית לחם, על הסיפור עם מונטיפיורי והמשפחה שהעבירה את המפתח מדור לדור, דרך השנים בהן נבצר מאיתנו להגיע לאמא רחל עד לסוף בו התארגנה קבוצת הנשים שעברה את כל המחסומים פנימה לפגוש את אמא של כולנו.

ביקרתי פעם אחת בלבד בכל חיי בקבר של אמא רחל, וההרגשה

קרוב אליך בשבילי זה ללחוץ על המתג - ויהי אור זה חיבור לשקע שמזרים חשמל זה תזונאי שמדריך לתזונה נכונה ומעלית שמובילה לקומה הרצויה כי לפני קרוב אליך הכל כבר היה החסידות, השיחות, המאמרים, התניא והכרנו, וקראנו ולמדנו אבל - לא הבנו, לא התחברנו, לא יישמנו וקרוב אליך בא ופשוט - האיר וחיבר, הדריך והגביה עד שהכל נהיה לא רחוק אלא קרוב - קרוב אליך!!

על מקרר הקרח

מנחם ש.

אני זוכר את המאמצים שעשיתי בתחילת דרכו של קרוב אליך, בשביל להשיג בכל שבוע את העלון שהפך לחלק בלתי נפרד מהשבת שלי. בשבת שלא השגתי עלון הרגשתי תחושה אמיתית של החמצה.

כאדם שלא תמיד מצליח ללמוד תורה במהלך השבוע, קרוב אליך בשבילי הוא סוג של לימוד תורה והרבה מעבר.

המאמרים הם אוסף עשיר של שיעורי מוסר וחסידות, וישנן המון תוכנות שאני לוקח איתי כצידה לשבוע שאחריי ובכלל לחיים. (מודה שאני לא מפספס אף פעם גם את טור הנשים ואת ההתוועדות, שהינם אוצרות בפני עצמם).

הרגשתי צורך להפיץ עוד עלונים,

היה חשוב לי שעוד אנשים יקבלו את המתנה שאני קיבלתי בכל שבת.

פניתי לעלון, וכבר קרוב לשנתיים שאני מקבל שבועים עלונים כל שבוע ומפיץ אותם במספר מקומות.

אחד המקומות הוא תחנת דלק הקרובה לכביש גהה. בעלי התחנה מאפשרים את החלוקה, וכבר קרה שבאחד מימי השבוע כשנכנסתי לתחנה הם גם שיתפו אותי בדיון על כתבה מעניינת שקראו בשבת האחרונה...

המתדלקים בתחנה מספרים שאחרי שאני מניח ביום שישי בבוקר את ערמת העלונים על גבי מקרר הקרח מחוץ לחנות הנוחות, **המון נקודות מצרפים**

את הענן לחומר הקריאה לשבת הקרובה. מודע לי שבשבועות שהייתי במילואים בדרום, נשאלו המתדלקים היכן העלונים...

רציתי לברך את העלון והמפיקים בהמון הצלחה בהמשך. אני לא חושב שקיימת תחרות בין עלוני השבת, אבל מבחינתי ניצחתם בגדול! בהנגשת עלון שבת מלא תוכן חסידי מקרב לה, חומר מרתק ומעניין המאיר את השבת באור אחר!

יישר כוח גדול!

לקחו בסתר. לקחה ברגש

מירי עומר

השבת הזו התקיימה בבני-ברק, בבית האבלים על סבי ד"ל שנפטר לפני כשנה, ובין כל המשתתפים הגיע גם הרוח המכובד - שמשמש כרב. בסעודה שכזאת הוא יושב בראש השולחן כשמצדיו יושבים שאר הגברים שמדברים דברי תורה, ובקצה השני של השולחן יושבות הנשים שמפספסות. כשהגיעו לדברי התורה, שאלתי את הרוח המכובד אם אפשר לומר משהו, כלומר דבר-תורה מדליק שקראתי בקרוב אליך, ובתגובה קיבלתי מטח של הערות בסגנון "מה פתאום", "לא מתאים" ועוד מהדודות שישבו סביבי ונלחצו מבקשתי. דווקא אז הרוח נחליץ לעזרתי והשיב שאפשר.

השומעים התלהבו, ובמיוחד הרוח המכובד ששאל בהתפעלות מהיכן הבאתי זאת. כאן המקום להסביר שזה דוד מוכר ומכובד בורם הליטאי. אני כמוכן השבתי שקראתי זאת בעלון חסידי יש עמי כמה עותקים של העלון לאותה שבת.

הוא לא לקח, אך בסתר שני בעלים של דודות - שגם משתייכים לזרם הליטאי, לקחו...

לפני כשנה, שוב פגשתי את קרוב אליך בשולחן בכניסה לכנס, ואמרתי לעצמי שהפעם אני חייבת להירשם ולהיות מנויה, ולא לתת לדוכן משמח שכזה - שנפגש עמי רק בהפרשים של כמה חודשים - גם לבאס על מה שלבטח מתפספס.

אז חיפשתי את המודעה על התפוצה, והגעתי לאהרון שבישר שהחבילה תגיע ככה ספיישל לעבודה...

אחת הקולגות בעבודה, שפתחה עמי בשיחה אישית על הפרידה מהחבר שהיה עמה בקשר ארוך של כמה שנים, שחררה בין המילים הערכה על הידע שהיה לו מהרקע שממנו הוא בא.

חשתי את רצונה והתלהבותה ללמוד ולדעת עוד על הדת, ומשהגיעו החוברות לעבודה חילקתי לה בהתלהבות.

החוברות הללו העניקו לה חומר תורני ורוחני לשבתות הראשונות שהחלה לשמור. וקטנות המילים להסביר את העוצמות. ניסיתי לדלות ממנה כמה מילים בעניין, והיא השיבה בקול נרגש "ריגוש" ואחרי הוסיפה "גילוי", ומיד התנצלה שהיא מתקשה לבטא במילים.

אז לא חייב להלביש במילים את הרגשות, כי העיקר הוא לעשות. "כי קרוב אליך הדבר מאד, בפין ובלבבך לעשותו". שנוכח. אמן.

החוברות הללו העניקו לה חומר תורני ורוחני לשבתות הראשונות שהחלה לשמור. וקטנות המילים להסביר את העוצמות. ניסיתי לדלות ממנה כמה מילים בעניין, והיא השיבה בקול נרגש "ריגוש" ואחר כך הוסיפה "גילוי", ומיד התנצלה שהיא מתקשה לבטא במילים.

מ | ה | פ | כ | ה | !

מהיום ניתן להשיג את קרוב אליך בכל יישוב ובכל עיר ללא הגבלה ב-18 ש"ח לחודש בלבד, תקבלו חבילה של עשרה עלונים עד הבית!

שלחו הודעה ל 052-4061065 או מייל ל Info@qarov.org

דמי כניסה
ליריד 10 ש"ח

עגלות בשפע
באולם

משלוחי ספרים
בתוספת תשלום.

פריסת תשלומים
נוחה.

הבעל שם טוב המגיד ממזריטש רבי פנחס מקוריץ רבי נחמן מברסלב רבי מנחם מנדל מויטבסק רבי נחום מטשרנוביל רבי אלימלך מליז'נסק רבי זושא מאניפול

רבי לוי יצחק מברדיטשוב החוזה מלובלין איזביצא רבי ישראל מרוז'ין רבי אהרן מקרלין רבי צדוק הכהן מלובלין

הרבי הרי"ץ מלובביץ' הרב יהושע שפירא הרבי מלובביץ' מעיין הנדלר הרבי מלובביץ' קדיש אביהם הרבי מלובביץ' הרב יואל כהן מחשבת החסידות הרב יואל כהן

מירי שניאורסון אורה רבקה וינגוט סימון ג'יקובסון מנחם ברוד יחיאל הררי אומנות ההגבהה אלומה לב ר' שבתי סלביצקי ר' אייל ורד ר' ארלה הראל אב

נחנאל ובח אל אפשטיין דודי סלבין רבי לוי יצחק שניאורסון רבי נחמן מברסלב חמר קופרמן חושבים על זה עיני עיני ישיבת רמת גן יצחק מאיר יאיר כלב

ועוד 700 כותרים! הפתח

tzama.co.il

אפשרות רכישה
באינטרנט גם
בימי היריד במבחר
גדול מתוך היריד

הרבה יותר מיריד!

יריד החסידות בבנייני האומה מרגש, מחדש ונותן לך יותר

יוסי אליטוב

נחמיה וילהלם

יחיאל הררי

נדב כהן

מעיין הנדלר

שפת אמת - אור עציון

האדמו"ר מפיאסצנא

האדמו"ר מסלונים

אליהו כי טוב

מנחם ברוד

אהרונ' ברנשטיין

הרבי הרש"ב מלובביץ'

אדמו"ר האמצעי

בעל התניא

נחנאל ובת אל אפשטיין

ר' אהרן מבלז

משה שלת

ר' יצחק גינזבורג

ר' עדין שטיינזלץ

ר' שניאור זלמן גופין

ר' הלל צייטלין

ר' דוד זינגר

ר' יעקב קדנר

הרב זוין

ר' יצחק גינזבורג

ר' יעקב קדנר

שמחה רז

שמחה רז

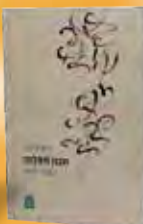
שאול מייזליש

נחנאל גולדברג

ר' שלום ארוש

ר' דוד זינגר

ר' יעקב קדנר

אברהם פריד

צמאה 4

ירמיה דמן

אורן צור

הרב יצחק גינזבורג

מרדכי ברוצקי

נאור כרמי

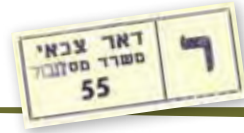
ציחה ביום ראשון ב- 10:00

זמני פעילות היריד נשים: ראשון ושני, טו-טז כסלו: 10:00 בבוקר עד 01:00 בלילה | גברים ונשים: שלישי יז כסלו: 10:00 בבוקר עד 01:00 בלילה | גברים: רביעי וחמישי, יח-יט כסלו: 10:00 בבוקר עד 01:00 (ביום חמישי בלילה סגירת היריד בשעה 03:00 לפנות בוקר)

פרץ איינהורן

צל"ש לחיילים

יסתבך שמו לעד

הנהג צעק: "אתה מודה?"
שאלתי אותו: "מה אני מודה?"
הנהג אמר: "שנכנסת בי ואתה
אשם". אמרתי לו: "כן אחק,
ברור". הנהג שאל: "אני יכול
להסריט אותך אומר את זה?"
עניתי לו: "בשמחה אחי". הנהג
אמר: "נו, המצלמה מוכנה,
תתחיל לדבר". שאלתי אותו:
"מה אתה רוצה שאני אגיד?"

אחים שלי!
 יסתבך שמו לעד!
 בצבא יש ברוך ה' מלא בלת"מים.
 איזה כיף!
 בלתי מתוכנן מראש!
 יסתבך שמו לעד!
 פתאום סוגרים שבת שהיינו מתוכננים לצאת.
 יסתבך שמו לעד!
 פתאום יש עוד שבוע שמירות ומטבחים במקום
 שפלוגה אחרת תעשה את זה.
 יסתבך שמו לעד!
 פתאום ביטלו לך את היציאה לאירוע שכבר
 אמרו לך שרוב הסיכויים שתצא, אבל בסוף,
 ברגע האחרון לא היה אישור!
 יסתבך שמו לעד!
 מסובך ברוך ה'!
 אבל מה הכי חשוב אחים אהובים?
 חשוב להביץ שכשיש סיבוכים, ה' יתברך רוצה
 שדווקא מתוך הסיבוכים נגדל ונעמיק את
 הקשר איתו יתברך ולא רק נחכה ונמתין ונצפה
 שהסיבוכים ייעלמו, ושהכל יהיה בסדר, שלא
 יהיו הפרעות לסדרים ולתכנונים שלנו.
 ה' יתברך - יסתבך שמו לעד, לא רוצה להפריע
 לנו בחיים - הוא טוב ומטיב לכל, טוב מוחלט.
 כל סיבוך בא כדי שנזכה להעמיק את הקשר
 איתו יתברך.
 עלינו לזכור שלנו יש רק כזית מוח ולא יותר. אין
 לנו מושג מה ה' מתכנן - הוא יודע הרבה יותר
 טוב מאיתנו מה הכי טוב לנו, וככל שזוכים
 לעבוד את ה' יותר חזק בתוך הסיבוכים, כך גם
 הסיבוך הזה מעורר בנו יותר כוחות של הטבה
 אינסופית, של הוספת תורה וטהרה, של קשר
 יותר חזק לתלמידי חכמים.
 יש סיבוכים? כבר למדנו מרבקה אמנו מה
 עושים: "ותלך לדרוש את ה'".
 מה העיקר? לדרוש יותר את ה' יתברך!
 יש סיבוכים בחיים שלא נעלמים. סיבוכים של
 שנים ועשרות שנים ובמבט של עם ישראל גם
 מאות ואלפי שנים. עיקר הנקודה זה להיות עם
 הסיבוך ולדרוש את ה' יתברך. לדעת להתבטל
 לה' יתברך ולהודות לו על הסיבוך, ויחד
 עם זאת להתאמץ כמה שיותר גם להתקדם
 בדרישת ה' וגם להתאמץ ולפעול כפי יכולתנו
 לטובת פתרון הסיבוכים, אבל גם אם לא נצליח
 לפתור את הסיבוכים, רק נתאמץ לדרוש יותר
 את ה' יתברך ולהיות דבקים בו באמת.
 יסתבך שמו לעד - זה הסוד של יעקב אבינו
 ושל עם ישראל לדורותיו!

אפתח בספור משבוע שעבר:
 הייתי אצל ההורים שלי והיה שמח וטוב ונפרדנו
 לשלום, יצאתי ברברס מהחניה, הסתכלתי
 אחורה, לא ראיתי שום רכב והמשכתי לנסוע
 רברס - ופתאום נכנסתי ברכב. ברוך ה' עיקמתי
 לו את כל הדלת. הנהג יצא מהרכב וצעק: "מה,
 אין לך עיניים?? אתה לא רואה לאיפה אתה
 נוסע? מה, אתה משוגע?..."
 עניתי לו: "סליחה אחי, הכל לטובה, הכל מדויק
 מאת ה' יתברך".
 הנהג המשיך לצעוק: "מה לטובה? תביא
 רישיונות". הבאתי רישיונות. הנהג צילם את
 הרכב שלו, צילם את הרכב שלי, צילם אותי,
 ביקש גם ביטוח, הבאתי לו, צילם את הביטוח.
 אמרתי לו: "אח שלי, אל תדאג, אני אשלם לך
 הכל, עד השקל האחרון".
 הנהג צעק: "אתה מודה?"
 שאלתי אותו: "מה אני מודה?"
 הנהג אמר: "שנכנסת בי ואתה אשם".
 אמרתי לו: "כן אחי, ברור".
 הנהג שאל: "אני יכול להסריט אותך אומר את
 זה?"
 עניתי לו: "בשמחה אחי".
 הנהג אמר: "נו, המצלמה מוכנה, תתחיל לדבר".
 שאלתי אותו: "מה אתה רוצה שאני אגיד?"
 הנהג ענה לי: "תגיד שפגעת ברכב שלי ואתה
 אשם ותשלם לי על הפגיעה".
 אמרתי למצלמה: "שלום אח יקר, סליחה,
 נכנסתי ברכב שלך ואני אשם ובעזרת ה' אשלם
 לך על כל הנזק".
 ברוך ה' הנהג נרגע ונפרדנו לשלום.
 לאחר מספר דקות הנהג מתקשר אלי ואומר לי
 שהוא במוסך של פחחות והם רוצים על התיקון
 1800 ש, ולפי מה שהוא אומר, ממש חבל
 להפעיל את הביטוחים כי ההשתתפות העצמית
 יקרה ואחר כך, בשנה הבאה מעלים את המחיר

של הביטוח בגלל התאונה.
 בדקתי עם סוכן הביטוח שלי, ואכן הוא נתן עצה
 טובה.
 העברתי לו לחשבון 100 פעמים ח"י שקלים
 וביקשתי ממנו שוב סליחה על אי הנעימות.
 אנחנו בפרשיות של יעקב אבינו עליו השלום. הרב
 צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל היה מדבר בשיחות
 שלו על פרשיות השבוע שכל העניין של יעקב
 אבינו זה הסיבוכיות, הכל מסובך אצלו: כבר
 בבטן הוא נמצא עם עשיו וזה מסובך, הברכות
 של יצחק זה מסובך, הברכה ללבן זה מסובך,
 השהות אצל לבן והחתונות מסובכות, הסכמי
 העבודה מסובכים, סיפורים עם השבטים: סיפור
 דינה ובני שכם, יוסף הצדיק, בנימין, בקיצור -
 יסתבך שמו לעד!
 הכל מסובך!
 בעזרת ה' בשבת הקרובה נזכה להתעורר לכך
 שוב שהשם שלנו זה ישראל - אבל דווקא מיעקב.
 עם ישראל מסובך בעקבתא דמשיחא.
 ככל שהסיבוכים יותר גדולים, זה סימן ממשי
 שאנחנו מתקדמים לקראת הגאולה.

"נר מצוה" פתילות מצמר גפן.
הנרות היחידים המכילים 100% שמן זית טהור.
 הנרות היחידים שבהדלקתם
 מקיימים בוודאות "הדלקה עושה מצוה"
 שמן זית ישראלי
 משק-אחיה
 ראוי למאכל

ניתן להשיג את כל מוצרי חנוכה
להזמנות בסיטונאות בלבד: טל': 050-6534024
 הרב מרדכי אליהו זצ"ל: "טוב שידליק בשמן זית הראוי לאכילה
 ולא "בשמן זית למאור", שאפשר שיש בזה מן הזלזול להדליק בשמן פגום"

לא צריך קשרים בואו עם הכישרון שלכם!

NG | מערי פרומד

בית פרוג, המכללה הוותיקה והמובילה
ללימודי עיצוב, תקשורת חזותית, מדיה וטכנולוגיה
עם מגוון קורסים מתקדמים
בסטנדרט המקצועי הגבוה ביותר

עיצוב ואדריכלות פנים

מסלול מעשי ומקיף שיכין אתכם
בצורה מושלמת לצרכי השוק

תכנות מתקדם

כרטיס הכניסה שלכם
לעולם ההייטק והיזמות

צילום מקצועי

קורס חווייתי שיעניק לכם
עין של מקצוענים ויד של אמנים

קופירייטינג וקריאייטיב

מסלול ל"פלפלים"
שלא מפסיק לאתגר ולהפתיע

טובי המרצים בישראל | מחלקת השמה רחבה
ליווי בהכנת תיק עבודות מרשים | אווירה של בית

סובל ממיגרנות? יש פתרון.

דיקור ורפואה סינית
בקליניקה שלנו בירושלים

דניאל פלד L.AC

בעל תואר שני

מטפל מוסמך מארה"ב

דובר עברית, אנגלית ואידיש

לקביעת תור

02 644 8944

בית הכרם, ירושלים

בית פרוג 072-2201433 | www.prog-school.co.il

ירושלים: שטראוס 3 בני ברק: מגדלי שקל ז'בוטינסקי 168

PROG
הבית של היוצרים

עיצוב גרפי ותקשורת חזותית | עיצוב ובניית אתרים | פיתוח אתרים | עימוד מקצועי
עריכה והפקת וידאו | צילום מקצועי | עיצוב פנים | תלת מימד ואנימציה | איור ממוחשב

refuasinit.co.il

שפע רב בכל העולמות

של כל הצדיקים מאדם הראשון ועד היום, את האספקלריא המאירה של משה רבנו כשעמד בהר סיני, את מדרגתם של אברהם אבינו ויצחק אבינו בזמן העקדה, את מעמדו של יעקב בזמן החלום, רבי שמעון בר יוחאי וכל יתר הצדיקים במדרגותיהם הגבוהות, כל אלו תמורת קריאת שמע אחת שקראנו הבוקר, יהיה כדאי לנו למכור אותה?

השמחה נובעת במקום שבו יש משמעות. אפשר לקיים מצוות גם ללא תחושת משמעות - רק מפחד מעונש, או מתוך מחויבות למסגרת. עבודת ה' כזאת ריקה גם משמחה, מכיוון שחסר בה התוכן הפנימי של המעשה. לעומת זאת, כאשר יש הכרה בחשיבות של כל מעשה ובערך העצום והנצחי שלו, השמחה שוטפת וממלאת את חדרי הלב. לכן הצדיקים לאורך כל הדורות השקיעו

בטורים הקודמים צללנו לעומק העבודה של כנפי רוח. פתחנו בהיכרות עם הציר שבין הרצוי למצוי, ועסקנו בהרחבה במצוי. אך בתוך החלל שנפער בין המצוי לרצוי אנחנו פוגשים שתי איכויות נוספות, הנקראות "ראוי" ו"פנוי". בטור זה אנחנו פונים לעבודת הראוי, ולאחריה נתקדם גם לעבודת הפנוי.

בעבודה מול המצוי זיהינו את מגרש העבודה שלנו, את הקשיים וההזדמנויות שהוא מביא איתו. כעת הגיע הזמן לשאול "מה הלאה? מה ראוי לעשות עם כל זה?" זה הזמן לבדוק איך אנחנו מסוגלים לבנות חיים של עבודת ה' שמחה ומשמעותית מתוך המתנות והגבולות שלנו, ובלי לוותר על האוצרות שה' נתן לנו.

אם אמרנו הבוקר קריאת שמע בכוונה, ויצאנו ידי חובה, ומישהו יציע לנו מאה אלף שקלים תמורת המצווה הזאת, האם כדאי לנו למכור אותה? ואם מישהו יציע לנו מליארד שקלים, האם אז כדאי לנו למכור אותה?

חז"ל אומרים על כך "שכר מצווה בהאי עלמא ליכא [שכר מצווה איננו קיים בעולם הזה] (קידושין לט). אין דבר בעולם, גם לא הקומות הרוחניות העליונות ביותר, שיהיה שווה ערך לשכר מצווה אחת. קריאת שמע אחת שזכינו בה הבוקר שווה יותר מכל העושר הגשמי והרוחני שיש לעולם הזה להציע, ואחרי שכבר זכינו לקיים אותה, לא נשאר לנו אלא להתבונן בה, לראות ולהאמין כמה היא יקרה, מה גדול ערכה.

משאבים רבים ועמלו לייקר בעיני עצמם את עבודת ה' שלהם, שהיא באמת יקרה ומשמעותית עד מאוד, וכך הם גם שמחו בה עד בלי די.

ערכה של מצווה

במפגש שלנו עם היקר בעיני ה' אנחנו מבקשים להשתחרר מן הארס הזה. להתבונן בכל המצוות שאנחנו כבר מקיימים ולדעת את ערכן, ללמוד לשמוח בהן ובמשמעות שלהן. למצוא את הדברים שנראים לנו שוליים ולהוקיר אותם.

כדי ללמוד איך עושים זאת, ניקח לדוגמה את מצוות קריאת שמע. זוהי מצווה בעלת משקל עצום. יהודים מכל הדורות שהגיעו לשעה שבה הם מסרו את הנפש על קידוש השם קראו את קריאת שמע, מכיוון שהיא תמצית האמונה באחדות ה'. פעמיים בכל יום, יום אחרי יום במשך שנים, אנחנו קוראים את שמע, ומקבלים עלינו עול מלכות שמים. אנחנו מקיימים בכך מצוות עשה מדאורייתא ונוגעים בתמצית היהדות. ובכל זאת, ועם כל מאמרי חז"ל על הערך העצום של המצווה הזאת, אנחנו יכולים לקיים אותה ולהמשיך להרגיש כאילו לא פעלנו ולא עשינו כלום!

כדי להבין את הערך האמיתי של המצווה היקרה הזאת, אנחנו יכולים להשוות אותה לערכים שאנחנו מכירים: אם אמרנו הבוקר קריאת שמע בכוונה, ויצאנו ידי חובה, ומישהו יציע לנו מאה אלף שקלים תמורת המצווה הזאת, האם כדאי לנו למכור אותה? ואם מישהו יציע לנו מליארד שקלים, האם אז כדאי לנו למכור אותה?

יותר מזה: אם יציעו לנו את כל העושר שבעולם, מאדם הראשון ועד ימינו, כולל קורח וכלי גייטס וכל העשירים שביניהם, האם כדאי לנו למכור את קריאת שמע שקראנו הבוקר? ואם יציעו לנו לא רק עושר גשמי, אלא גם את כל המעלות הרוחניות

כולנו נמצאים בתוך מערכת של קיום מצוות. מהרגע שקמנו בבוקר ועד עכשיו כבר הספקנו לקיים מצוות רבות, עוד לפני שהתבוננו על עבודת ה' שלנו והחלטנו איך נקדם אותה ולאיזה כיוון. הבעיה היא שאנחנו איננו מכירים בגודל המעלה של המצוות שקיימנו ושנאנחנו מקיימים תדיר.

בחלק הזה של הראוי אנחנו נוגעים במה שיקר בעיני ה', ומעידים לומר שעבודתנו, כמו שהיא עד עכשיו, עם הבחירות שאנחנו רגילים לבחור, היא מופלאה מאין כמוה, ויקרה מאוד מאוד בעיני ה'.

הבעל שם טוב הקדוש היה אחד המורים הדגולים בהתבוננות מן הסוג הזה, וכך הוא לימד אותנו:

שמעתי ממורי, שרוב ענוותנותו של האדם גורם שנתרחק מעבודת השם יתברך. שמצד שפלותו אינו מאמין כי האדם גורם על ידי תפלתו ותורתו שפע אל כל העולמות, וגם המלאכים ניוונו על ידי תורתו ותפלתו. שאלו היה מאמין זה, כמה היה עובד ה' בשמחה וביראה מרוב כל, והיה נזהר בכל אות יתנועה ומלה לאומרה כדקא יאות. (כתר שם טוב, קמה)

היצר הרע שלנו מאוד מתוחכם, ובנקודות מסוימות הוא מכשיל אותנו דווקא בכוח הענווה, "רוב ענוותנותו של האדם גורם שנתרחק מעבודת השם יתברך". היצר מסביר לנו שעבודת ה' שלנו אינה חשובה, ואין לה הרבה משמעות. אנחנו מתקשים להאמין שהתורה שאנחנו לומדים, התפילה שאנחנו מתפללים והמצוות שאנחנו מקיימים מחזיקות את העולם הזה ואת העולמות העליונים. אנחנו מתקשים להאמין שעל ידינו נזונו גם הצדיקים, שפמליא של מעלה מחכה למוצא פינו, ושכל העולמות מאירים ממעשה ידינו. ובגלל קטנות האמונה הזאת אנחנו מפסידים עבודת ה' "בשמחה וביראה מרוב כל".

קטן ומואר

כשאנחנו בונים מחדש את השקפת העולם שלנו ומתעמקים בערכו של כל מעשה, אנחנו צריכים לשים דגש מיוחד דווקא על המעשים הקטנים. מכיוון שהגדלות של המעשים הגדולים כל כך מרשימה אותנו, עד שאנחנו נוטים להתעלם מכך שהם לא רק גדולים, אלא יותר מכך: אלוקיים. דווקא המעשים הקטנים מכריחים אותנו להתבונן פנימה, ולגלות את התוכן האלוקי שבהם.

מהו מעשה גדול ומהו מעשה קטן? כאשר אדם תורם כליה לאדם אחר ומציל את חייו הוא עושה מעשה ענק. לעומת זאת, אם אדם עומד ברחוב ומחכה למונית, ובזמן שהוא מחכה הוא מסביר לאדם אחר איך להגיע לכתובת שהוא מחפש, זהו מעשה קטן, לא נדרשת בו הקרבה וגם לא אכפתיות גדולה, ולכן קל להמעט בערכו. כאשר אנחנו מצליחים לראות את ערכם של המעשים הקטנים, להבין כמה יקרה גמילות חסדים גם אם לא הייתה בה הקרבה, וכמה היא חשובה בעיני ה', החיים הפשוטים שלנו הופכים למלאי אור.

אז איך מוצאים את ערכן של המצוות? הדרך הראשונה היא באיסוף מקורות. לכל אדם צריך להיות קלסר כזה, שבו הוא אוסף מקורות הלכתיים ורעיוניים שמלמדים על ערך המצוות שאנחנו עושים. לקראת חג חנוכה הקרב ובא

מה אהבתי

הרב יונתן זקס

פרשת וישלח | מאבק האמונה

ואולי זו הנקודה. יעקב היה בטהובן, לא מוצרט. חייו היו סדרה של מאבקים. שום דבר לא בא לו בקלות. הוא, רק הוא מכל האבות, היה אדם שבחר בעצמו להיות נבחר. לאברהם קרא ה' אל ייעודו. יצחק נבחר בטרם לידתו. משה, יהושע, שמואל, דוד, ישעיהו, ירמיהו - את כולם בחר אלוקים לשליחותם. לא כן יעקב. הוא אשר קנה את בכורתו, הוא אשר לקח את ברכתו, הוא אשר בחר לשאת את ייעודו של אברהם הלאה אל העתיד.

ה' לא התגלה אליו עד שברח מביתו. ורק שנים רבות לאחר מכן, כשהוא לבדו בלילה, מבוועת מן המפגש הצפוי עם עשו, נאבק עמו האיש המסתורי - ה' או מלאך ה'. רק ליעקב ניתן, בידי אלוקים או בפי מלאך, שם חדש לגמרי, לא עיבוד של שם ישן אלא זהות חדשה לחלוטין: ישראל. ומאלף אפילו יותר: אף כי נאמר לו פעמיים כי לא יקראו לו עוד יעקב - הנה התורה עצמה ממשיכה לקרוא לו יעקב, כרומזת לנו שהמאבק לא תם כל חייו; כמוהו כרבים ממאבקינו שלנו.

לו נדרשתי לבחור פסקול לחיי יעקב כפי שלמדתי להכירם, הייתי בוחר בסונטת 'האמקלואויר' של בטהובן (סונטה 29 לפסנתר), או בפוגה הגדולה שלו: יצירות הטעונות במתח עד להתפקע, עד סף התפוצצות כל צורה ומבנה. אולם כשם שהמאבקים האפיים הללו הוליכו את בטהובן אל אותה שלווה מיוחדת שמצא, כך גם הוליך את יעקב הדו-קרב המתמשך שלו עם אלוקים ואנשים אל הישג שלא אברהם ולא יצחק זכו לו: כל ילדיו נשאר ממשכיני, בני אמונת ישראל. 'לפום צערא אגרא', אמרו חכמינו: לפי הצער - השכר. זהו יעקב.

יש אנשי קודש שהרוח נחה עליהם באותה קלות שהמוזיקה שפעה בה אל מוצרט. אבל ה' מבקש לא רק את אנשי הקודש: אל כולנו הוא מבקש לבוא. על כן נתן לנו את אברהם לאוהבים ואת יצחק ליראים ואת יעקב ישראל לנאבקים.

זהו, אם כן, הרעיון משנה-החיים של השבוע הזה: אם אתם מוצאים את עצמכם נאבקים באמונתכם, אתם בחברה טובה: נמצא אתכם של יעקב-שנעשה-ישראל, אבינו כולנו, אביהם של מאמינים בני מאמינים.

שנה, בשוכו ארצה. התרמית שרימה את אביו חזרה אליו, בגלגול דומה, מיידיו של לָבֵן. ואפילו הברירה המתוחכמת שלו מלבן עלולה הייתה להיגמר באסון אלמלא הזהיר ה' את לבן בחלומו לבל יפגע בו. חיי יעקב מצטיירים בתורה כסדרה בלתי פוסקת של בריחות מן הפח אל הפחת ומן הפחת אל הספחת.

מיהו ומהו יעקב, אם כן? שתי התשובות שניתנו על כך הפוכות זו מזו. ישנו יעקב של מדרשי חז"ל: יעקב שנמשך אל בית הכנסת עוד בהיותו ברחם אמו, שבילה את שנות נעוריו בבית המדרש, שנראה כמו אברהם ושזרועותיו דמו לעמודי שיש. עשו היה ההפך מכך: טיפוס אלים והפכפך שאחז את עיני אביו כך שיחשוב שהוא צדיק הדור, אך למעשה ביצע - באותו יום ששב בו "עייף" מהשדה - שורה שלמה של פשעים וביניהם רצח.

זהו דיוקן מוקצן, אך יש לו בסיס בכתובים. יעקב נקרא "איש תם", וכינו זה משדר פשטות, יושר וכנות. המובן הפשוט של נבואת-האורקל שרבקה קיבלה לפני הולדת התאומים היה שהבן הגדול יעבוד את הבן הצעיר. היא ידעה שיעקב הוא הממשיך המיועד. ובכלל, כפי שכתב המהר"ץ חיות ב"מבוא האגדות" שלו, המדרשים נוטים להציג את גיבורי המקרא כטובים לגמרי או רעים לחלוטין, מטעמים מוסריים וחינוכיים מובנים.

יעקב האחר הוא זה העולה מפשט הכתובים: איש שחיו עקובים ונפתלים, כפי שהצגנוהו קודם. השאלה המתבקשת היא - למה בחרה התורה לתאר כך את האב השלישי? מהי התורה ברנית מאוד בפרטים שהיא מנדבת. למה לא בחרה לספר פרטים אחרים, שיציירו את יעקב בצבעים מלבבים יותר?

נראה לי שהתורה מעבירה לנו, כאן ובכל יתר המקומות, מסר יוצא דופן: שאם אנחנו יכולים באמת להתייחס לאלוקים כאל אלוקים, במלוא השגב וההדר, אנו יכולים גם להתייחס לבני אדם כאל בני אדם עם כל חולשותיהם. בכל ספרות דתית אחרת המוכרת לי, הגיבורים זוכים לאידיאליזציה עד כדי על-אנושיות. הם אלוהיים או אלוהיים-למחצה, מושלמים ונטולי חולשות. בתנ"ך אין גיבורים כאלה.

י אנשים מוצרטיים ויש אנשים בטהובניים. איזה סוג אנשים אתם?

הידע שלי במוזיקה חובבני ביותר, אבל אני יכול לומר את אשר יאמר כל מי שיאזין ליצירותיו של מוצרט וכל מי ששמע מעט על קורות חייו: דומה שהמוזיקה פשוט פיכתה ממנו. יש ביצירות הללו משהו קולח, נטול סימני מאמץ. הן אינן "לוקות מחיבורנם של הרהורי הלב", כמאמר המלט. מוצרט כתב מהר. דאגות העולם כמו עבורו מעליו.

לא כן בטהובן. לעתים נדרשו לו שנים על שנים, טיטות על טיטות ומחיקות על מחיקות כדי לגבש רעיון ליצירת הסופית. המאזין למוזיקה שלו מרגיש כי כתב אותה אדם היודע לכעוס על עצמו ועל העולם. היצירות הייתה אצלו מאבק מתמשך, והמאמץ וההתחבטות ניכרים ביצירותיו ממש עד לרגע הפתרון המפואר שבסוף. האיכות השמימית והמיסטית של יצירותיו האחרונות, אותן סונאטות נשגבות לפסנתר ורביעיות מיתרים שכמו באו מעולם אחר, היא פרי רוחו של מי שמצא שלווה לאחר חיים שלמים של מאבק עם מלאכים ושדים פנימיים.

כל זה הוא לידי חלון להבנת דמותו של יעקב, האיש שהיה לישראל, אביה התם של אמונתנו. יעקב איננו המועמד המתבקש לתפקיד הגיבור הדתי. הוא איננו מצטייר, לפחות לא מעל פני השטח של הכתובים, כמי שיש לו איזו מן התכונות של יתר אבות האומה וגדוליה - האומץ והאדיבות של אברהם, הנאמנות והאופק של יצחק, הלהט והעז של משה, השירה והשררה של דוד, או השגב והתקווה של ישעיהו. הוא היה מוקף כולו בעימותים: עם אחיו עשו, עם חותנו לבן, בין נשותיו רחל ולאה ובין ילדיו שיריבות האחים שלהם הורידה לבסוף את המשפחה כולה לגלות מצרים. חייו נראים כשדה של מתיחות.

והיו גם העסקאות הסבוכות שלו. קניית הבכורה מעשו, לקיחת ברכתו, ולבסוף ההערמה על חותנו התכנן. בכל פעם נראה היה שיעקב הרוויח, אבל אז המצב הידרדר. ההתחזות של יעקב לעשו אחיו, בהדרכת רבקה, גרמה לו שייאלץ לברוח מהבית, וכפי שאנו רואים בפרשתנו אימתו מפני נקמת עשו לא קתה גם אחרי יותר מעשרים

להשיג ביריד
ספרי החסידות
י"ט כסלו
1-25 ש"ח בלבד
לספר!

סט הספרים דרכי החסידות

משיחות הרבי הריי"צ מליובאוויטש זי"ע

4 כרכים גדושי תוכן עשיר מדרכי החסידות
עצות והכוונה, סיפורים והוראות בעבודת ה'

ב"ה

חדש! פרשיות ב'

אור
החסידות

מרכז שטיינזלץ
למד את עמי
מוסדות הרב עדין אבן ישראל שטיינזלץ

תקוע

התוועדות י"ט כסליו

ישיבת תקוע מזמינה את הציבור להתוועדות י"ט כסליו
יום חמישי י"ט כסליו (7.12.2017)
בבית-המדרש בישיבה

בתכנית:

19:30 | חבורות לימוד בחסידות בהנחיית תלמידי הישיבה

20:30 | סדר ניגונים בהשתתפות:

מו"ר הרב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ) שליט"א
סיום ש"ס

21:30 | התוועדות מרכזית בהשתתפות:

הרב דוב זינגר ראש ישיבת מקור חיים | הרב יהונתן גוטמן ראש
ישיבת שפע | הרב מיכל פאלק ראש ישיבת תקוע | הרב אמחייה
אבן-ישראל עורך המשנה המבוארת | הרב מנחם אבן-ישראל
מנכ"ל מרכז שטיינזלץ | הרב מאיר הנגבי עורך ראשי במכון הישראלי
לפרסומים תלמודיים | רבני ותלמידי ישיבת תקוע

עזרת נשים פתוחה | בואו בשמחה !

המאָסר והגאָלה

חלפו הימים

אה, כמוכן. הסקירות
במפקדת השרות הקשאי,
מעבר לנהר...

אקהו בוא
סקירות!

בעבר כמה שעות

הוא ענה על
הכל... אילו
תשובותו איו
עמקות
המחשבה
(וטהר הלב...)
החזירו אותו
לתא
המאסרו

שופטים נכבדים, אשמח לענות
על כל שאלותיכם, אך אלה
נושאים גדולים שצריך לבאדם
בנחת ובסקלנות.

מה פשר השנויים
במנהגי הפלה
היהודית שקבעת?
מה זה אלקים?
מה זה יהודי?
למה בדרשוטיך אקה מתיחס
למלכות כאל "ספירה תחתונה מכלן" -
האין זו הפלה למלכות רוסיה?
מה פשר השנויים
במנהגי הפלה
היהודית שקבעת?
מה זה אלקים?
מה זה יהודי?
למה בדרשוטיך אקה מתיחס
למלכות כאל "ספירה תחתונה מכלן" -
האין זו הפלה למלכות רוסיה?
מה פשר השנויים
במנהגי הפלה
היהודית שקבעת?
מה זה אלקים?
מה זה יהודי?
למה בדרשוטיך אקה מתיחס
למלכות כאל "ספירה תחתונה מכלן" -
האין זו הפלה למלכות רוסיה?

אם כן, עלי להפגש עם
האסיר בעצמי ולבחן אותו...

ישנו אסיר אחד במבצר
פטרופבלי, שניאור זלמן מליאונני
שמו, איש אלקים נחכם גדול הוא.
לדעתי, הוא זכאי.
איש אלקים?
האמנם...?

בעבר כמה ימים

כבוד הצאר הנכבד,
ירום הודו...

הנה זה, כאן

הראו לי את התא שלח

הצארו הצאר
של רוסיה לבוש
כפשוטי העם!!!
הבנתי שהוא רוצה לחקר את
האסיר בעצמו, בלי שידע את
זהותו האמתית...

פסקסט,
שמעתם?
הצאר הגיעו

הַתְּשׁוּבָה הַבְּכוּנָה

הַתְּוֹרָה שֶׁלִּי

"אני אחיו של יעקב", השיב עשו.
 "אל תגעו בהם! משלנו הוא", אמר מנהיג החילים, והשיירה האדירה נעלמה.
 עשו הבין שמשש לא כדאי לו להלחם נגד יעקב, כי מלאכים משמים עומדים לימינו. לכן כשפגש את יעקב התחבק והתנשק אותו והשלים אתו, והם נפרדו בידידות ובשלו.

(על-פי בראשית רבה פרשות ער,

הקיפו את הגדוד של עשו.
 "מי אתה?", שאל מנהיג החילים את עשו.
 "אני בנו של יצחק", השיב עשו, בתקווה שהתשובה תמצא חן בעיני החילים.
 "הכו בהם", פקד המנהיג, ושוב הכו החילים את עשו ואנשיו.
 עשו ואנשיו המשיכו ללכת, ואז הופיע לפניהם מחנה אדיר של חילים הנוסעים במרכבות פרזל, ותומות לסוסים אבירים.
 "מי אתה?", שאל מנהיג החילים את עשו.

"מי אתה?", שאל את עשו המנהיג של החילים.
 עשו הבין שאין אלה חילים רגילים, אלא מלאכי שמים שבאו בדמות חילים. "אני נכדו של אברהם", אמר בקול רועד. הוא קנה שהזכרת שמו של אברהם הצדיק תגרום למלאכים לרחם עליו.
 "הכו בהם", פקד המנהיג, והחילים החלו להכות את עשו ואנשיו. לאחר מכן נעלמו החילים, ועשו ואנשיו המשיכו ללכת, פצועים וכואבים.
 לא עבר זמן רב ופתאום נראה עגן אבק עצום, ומתוכו הופיעו רכבות חילים רוכבים על סוסים דוהרים. גם הם

הגוד של עשו התקדם במעב מהיר. היו בו ארבע-מאות חילים חזקים ומאמנים. עשו, שצעד בראש השיירה, הביט לאחור בספק. "אנחנו ננצח את יעקב בקלות", צחק בקול, ואנשיו הריעו לו ונזפו ברכבותיהם.
 אבל מה זה? פתאום נראה מרחוק צבא אדיר, ובו רכבות חילים, מתקדם לעבר השיירה של עשו.
 בתוך זמן קצר היו עשו ואנשיו מקפים המוני חילים גבוהים וחסונים. על גופם לבשו שריון של פרזל, להגנה מפני מכות חרב וירי חצים. לעשו ולחיליו לא היה שום סכוי מול הצבא העצום הזה.

הספר שמאיר את ימי החנוכה

[סטודיו אלף] 058 6616-770

"מאי חנוכה" - ניצחון המלחמה או נס השמן?

כיצד נר חנוכה מאיר את כל העולם?

"לשיטתייהו" דבית שמאי ובית הלל, ותירוץ מחודש בקושיית הבית יוסף

מהי "מלחמת היוונים" בזמן הזה? וכיצד 'מקשיבים' ל'סיפורי הנרות'?

כל זאת ועוד שפע נפלא מתורתו של הרבי מליובאוויטש זי"ע

בספר 'אוצרות המועדים' על ימי החנוכה

להשיג ביריד החסידות בבניי האומה

ב-25 שקלים בלבד!

בחסות חברת גפן פוריה בע"מ

הבונה בנין מגורים מפואר לציבור הדתי/חרדי ברחוב הרב צבי יהודה 9 בבתי ים

סיפורי חסידיים | זלמן רודמן

כי שרית לב, כט

"שרית עם אלוקים ועם אנשים" - כי יעקב אבינו לא התפעל בהנהגותיו, לא מבני-אדם ("אנשים") ואף לא מכוחות-הטבע ("אלוקים") ["הטבע" בגימטרייה "א-להים"], בידעו כי "בנים אתם לה' אלוקים". בני-ישראל הם "בנים" למדרגת הוי', שהיא למעלה מהטבע ושולטת עליו.

(ליקוטי-שיחות)

כטוב בעיניך".

הצדיק התעלם מהתיבה ומדבריו האחרונים של יורש-העצר. כעבור רגע נייער משתיקתו. "סע בחזרה לווינה ומסור לאביך כי אין לו כל סיבה לדאגה", אמר.

פרנץ יוזף שמח לשמוע את הדברים, אך התקשה לעכלם. "מבקש אני את הבטחון שלא תפרוץ מלחמה", דחק ב'סבא'. הצדיק חייך קלות והנהן בראשו. "הנה קיבלת גם הבטחה", אמר.

הוא פנה אל יורש-העצר. "באשר לתיבת הזהב שהבאת איתך", אמר, "אין לי כל חפץ בה. החזירה לאביך ואמור לו כי אם ברצונו לעשות צדקה, יחלק את תכולתה לעניים. ממך אבקש דבר אחד", הוסיף בהישירו מבט אל הנסיך,

"גם אם עצתי עשויה להישמע לכם מזרה, הריני מרשה לעצמי להעלותה, משום שכבר אין לנו מה להפסיד. עצתי היא... לשלוח שליח אל הצדיק היהודי היושב בעיירה רדושיץ. איש זה ידוע בחוכמתו ובקדושתו"

"כשתגיע שעתך למלוך, הטה נא חסד לבני עמי והאר פניך ליהודי ארצך".

פרנץ יוזף התרגש למשמע הדברים ואישר אותם בניד ראש קל ובמבט ננוע. הצדיק שתק לרגע ואז הוסיף ובירך את אורחו ב"אריכות ימים ושנים".

יורש העצר האוסטרי נפרד מהצדיק מרדושיץ בלחיצת יד חמה ולבבית. במהרה יצא לדרך כדי למסור לאביו את הבשורה הטובה. בכל ליבו ומאודו האמין בהבטחת הצדיק.

בהגיעו לווינה וסיפר הנסיך לאביו על פגישתו עם הצדיק. התפעל המלך והתפעלו כל השרים והיועצים. סירובו של הרב היהודי ליהנות מהמתנה היקרה שהוצעה לו הרשימה אותם גם היא.

ואמנם לא חלפו אלא ימים אחדים משוכו של פרנץ יוזף מרדושיץ ובארמון נתקבלה איגרתו המפתיעה של הצאר ניקולאי, בה הודיע על הסכמתו להצעת הפשרה הישנה של המלך פרדיננד. כידוע, באותה שנה אכן נחתם הסכם מלא בין רוסיה לבין אוסטריה.

כשעלה פרנץ יוזף בשנת תר"ח (1848) על כס המלוכה באוסטריה, לא שכח את פגישתו עם רבי ישכר-דוב, והוא אכן היטיב עם יהודי ממלכתו. וכברכת הצדיק האריך פרנץ יוזף ימים ושנים. יהודי אוסטריה נהנו משנים רבות של שקט ושלווה וכל זאת בזכות 'הסבא' הקדוש מרדושיץ.

היושב בעיירה רדושיץ. איש זה ידוע בחוכמתו ובקדושתו. סיפורי-ניסים רבים מתהלכים עליו. אפילו אני בעצמי נוכחתי פעם אחת בכוחותיו העל-טבעיים. נפנה אליו, אולי יוכל לשית לנו עצה טובה שתחליף אותנו מהסכך או לפחות... יעניק לנו את ברכתו".

המצב החמור שאליו נקלעו מנהיגי אוסטריה והמלך בראשם, לא הותיר להם זמן רב מדי ללבטים. נראה כי דווקא משום שהצעה הייתה תלושה כל-כך מאורח החשיבה המקובל בקרב באי האסיפה, היא התקבלה על לב כולם. בו-במקום ניתנה הסכמת כל הנוכחים לרעיון. הוחלט כי בנו של המלך - הלוא הוא פרנץ יוזף - ייצא לבית הצדיק ברדושיץ.

כשנכנס יורש-העצר לחדרו הצנוע של רבי ישכר-דוב, קם 'הסבא' הקדוש ממקומו ובירך ברכת "שחלק מכבודו לבשר ודם". לאחר מכן שטח יורש-העצר את כל עניני תביעותיו של ניקולאי, ואף הציג לפני רבי ישכר-דוב את האפשרויות השונות שנבחנו בהתייעצות-החירום בארמון אביו.

הצדיק הקשיב רוב-קשב לדברי פרנץ יוזף. כשסיים האחרון להרצות את דבריו, נשתררה בחדר שתיקה. פרנץ יוזף 'קלט' את הרמז שמאחורי השתיקה, וסימן לאחד ממשרתיו להכניס אל החדר תיבת עץ כבדה. בתיבה היה זהב בשווי עצום. התיבה נפתחה ופרנץ יוזף אמר: "מתנה זו שלוחה לך מאת אבי המלך. עשה בה

הכרכה המפוארת שנכנסה לתחומי העיירה רדושיץ עוררה תכף ומיד את תשומת-ליבם של התושבים. לא היה זה דבר שבשגרה לראות כרכרה מלכותית כזאת בתוך העיירה. כשעצרה הכרכרה, כעבור דקות אחדות, על-יד ביתו של 'הסבא' הקדוש, רבי ישכר-דוב מרדושיץ, כבר הקיף אותה קהל רב של סקרנים, מבוגרים וילדים.

עד מהרה עבר רחש בקהל - פרנץ יוזף! הביטו תושבי רדושיץ איש בפני רעהו, כלא מאמינים. האומנם זהו יורש העצר, בנו של המלך פרדיננד? כלום אין זה מחזה תעתועים? האם איש מרשים והדור הופעה זה, שירד עתה מהכרכרה ופסע אל תוך ביתו של הצדיק, הוא-הוא פרנץ יוזף בכבודו ובעצמו?!

כמחצית השעה שהה האורח בבית הצדיק, בעוד הרוחות בחוץ אינן חדלות לסעור, והוויכוחים בדבר זהותו ומטרת בואו מוסיפים להצית את הדמיון.

רק בתום הביקור ועם עזיבתו את המקום, ניתן האישור הסופי לכך שאמנם היה זה פרנץ יוזף. מה פשר הביקור ואילו נסיבות גרמו להתרחשותו?

באותם ימים, שנת תקצ"ה (1835), הופרה הידידות בין רוסיה, בראשות הצאר ניקולאי, לבין אוסטריה ומלכה פרדיננד. ניקולאי הציב שורה של תביעות חד-משמעיות לפרדיננד, קצתן כספיות וקצתן טריטוריאליות.

פרדיננד סירב לקבל את דרישותיו של הצאר הרוסי כמות שהן. מלבד הקושי האובייקטיבי הכרוך בכך, הוא חשש מפני אובדן הכבוד הלאומי וכורש ההרתעה של ארצו, כאשר מעתה והלאה תהיה זו נתונה לסחטניות נוספות. מצד שני, אוסטריה הייתה אז חלשה ונחיתותה מול רוסיה הייתה ברורה. תשובה שלילית של פרדיננד לניקולאי משמעותה הייתה מלחמה מיידית, ובמלחמה הייתה אוסטריה עשויה להפסיד הכול.

בהתייעצות-חירום שכנס מלך אוסטריה בארמון, הוחלט להציע לניקולאי היענות חלקית לתביעותיו, מתוך תקווה שפשרה זו תניח את דעתו. ההצעה הועברה אל הצאר הרוסי, ואולם כעבור זמן קצר דחה אותה ניקולאי על הסף. האיום במלחמה הפך מוחשי ומרתיע.

יועציו של פרדיננד נקראו להתייעצות-חירום נוספת, דחופה ביותר. האווירה הייתה קשה ומדוכדכת. כל הרעיונות שהועלו הובילו לדרכים ללא מוצא ונפסלו בו-במקום. ריח חריף ומאוד לא-נעים של מלחמה נישא בחלל האוויר.

לפתע קם אחד היועצים ואמר: "גם אם עצתי עשויה להישמע לכם מזרה, הריני מרשה לעצמי להעלותה, משום שכבר אין לנו מה להפסיד. עצתי היא... לשלוח שליח אל הצדיק היהודי

ספרי איכות לכל המשפחה להשיג בחנויות הספרים המובחרות הפצה ראשית: 03-9600770

זלמן רודמן להתרגש, להחכים, ליהנות.

מעבודה קשה זו ולהתיר לו לסחור ככתחילה בחבל של יהודים.

מהפכה בשלש שנים

ויענהו הוד כ"ק אדמו"ר הזקן קשות: "מה" מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ" כתיב, השם יתברך מכונן מצעדי הגבר לפי שהוא יתברך חפץ אשר "דרכו" - דרך ה' - יושלם, ואדם מה הוא אשר יאמר בזה הנני חפץ ובוה אינני חפץ.

אחרי חג הסוכות שוב עשה החסיד ר' יוחנן זאב את הילוכו מעבר לגבול ככתחילה, ולהיות השלג רב והקור גדול, הוכרח להתעכב בכמה מקומות כשבועיים ויותר, והיהודים שהתאכסן אצלם היו פנויים ממלאכתם וישם אל לבו לשוחח אצלם ועם בני ביתם להורות להם את דיני התורה ולעוררם על מדות טובות, וה' הצליח לו ובמשך החורף כבר היו לו כמה בעלי תשובה.

אחרי חג הפסח קרא הוד כ"ק אדמו"ר הזקן בשם כמה אנשים, ושלחם לפלך סמאלענסק בעיירות וכפרים על פי הוראתו של החסיד ר' יוחנן זאב.

וכשעברו רק כשלוש שנים נוסדו שם קהילות ויהודי פולין התחילו לסחור את מדינת רוסיה ועשרות משפחות התיישבו שם וירביצו תורה.

זאת אומרת, שהעיקר הוא עבודת הכירורים ולהאיר מחשכי הארץ באור תורה ועבודה, וההילוכים והנסיעות בעניני עסק ומסחר וקנין אינם אלא טפל בלבד.

מה' מצעדי גבר כוננו

אדמו"ר הזקן, אבל הילוכו זה העציבו ביותר, כי תמורת זה שכשהיה עובר בכפרים שבסביבות וויטעבסק והאראדאק היה מוצא הרבה בתי ישראל בכפרים ובמלונות שעל פרשת דרכים והיה מתאכסן אצלם ועוסק בתורה, ולפעמים היה פוגש גם בכך תורה וגם בבני גילו החסידים, ועל הרוב היה חוזר לשבת קודש לביתו או היה שובת באחת העיירות במסיבת בני גילו החסידים, ואילו בהילוכו זה הלך כחמשה חדשים וחג השבועות חג בסמאלענסק במסיבת אנשים בורים ועמי הארץ.

וכשבא בחודש אלול אל רבנו הזקן ויביא אתו את צרור הכסף - סכום גדול - שהפריש לצדקה מאשר הרוויח בדרך הילוכו זה - פי חמש ויותר מאשר היה מרוויח בהילוכיו הקודמים - ויתמרמר מאד על מצבו ויבך במר נפשו על העבר שהיה במסיבת בורים ועמי הארץ, ויתחנן על נפשו לפוטרו

בתחילת ימי נשיאותו של אדמו"ר הזקן זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, היה עיקר מושב היהודים במדינת פולין ומיעוטם במדינת ליטא, אבל במדינת רוסיה הפנימית - בפלך סמאלענסק - היו רק משפחות בודדות של יהודים ורובם מעמי הארץ העוסקים במלאכת הנפחות וכדומה במלאכות המתייחסות לעבודת האדמה, והיו אנשי כפר, וגם אזרחי הערים - בעת ההיא ובחבל אותה מדינה - חיו חיי כפר.

אחד מחסידי הוד כ"ק אדמו"ר הזקן, ר' יוחנן זאב מעיר האראדאק, שהיה בעל צורה, למדן מופלג ובקי בכמה מסכתות בעל פה עם פירוש רש"י ותוספות, בעל דעה רחבה בדיעת תורת החסידות, והעולה על כולנה, בעל עבודה ובעל מדות טובות, ועסקו - וכול בכפרים ובחצרות האדונים בעלי האחוזות ומתפרנס בריווח והיה מפריש סכומים הגונים לצדקה.

פעם אמר לו הוד כ"ק אדמו"ר הזקן, שיעשה מהלכו בדבר מסחרו מעבר לגבול במדינת רוסיה בפלך סמאלענסק.

כל יהודי פולין ידעו שמדינת רוסיה בכלל היא מדינה גסה ופלך סמאלענסק בפרט הינו רובו גויים ורק משפחות אחדות של יהודים גרות שם וגם הם התגשמו כל כך עד שאי אפשר להכירם, כי במלבושיהם וארחות חייהם היו כאזרחי הארץ ההיא.

מסיבת בורים ועמי הארץ

החסיד ר' יוחנן זאב עשה כדברי הוד כ"ק

more & אשתך

צילום תמונות הרב יעשה שליאם

מיצוי מ"י

מפתח הגאולה?

התוועדות

י"ט כסלו

עם הרב יצחק גינזבורג
בליווי חיליק פרנק ותזמורתו

יום שלישי י"ז בכסלו
5.12 < בשעה: 19:30
אולם תצוגות, בניני האומה, ירושלים

בחסות:

1-700-700-966
050-7951105

הכניסה בתשלום סמלי
כולל "יריד החסידות"

צוות ילם
פאנור

התוועדות

הרב חיים שלום דייטש

אחרי שתיים עשרה שנה שהסתובב בעולם, גילה הדתל"ש את הגלידה הטובה בעולם < **ללמוד יחד זה יפה, אך חשוב יותר לאכול יחד** > אם פעם חסידות הייתה 'תוסף תזונה', היום אי אפשר בלעדיה. **חסידות איננה רק לימוד, היא דרך שקשה להסביר** < ומדוע צעק ראש הישיבה על חתנו?

תאוונה

לקדוש ברוך הוא

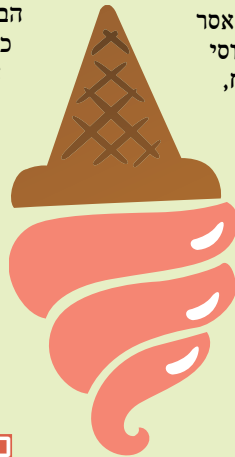
התוועדות י"ט כסלו

בכל מקרה, על כל שלב בגילוי החסידות היה קטרוג. זה התחיל עם הבעל שם טוב, עבר לרב המגיד, ובמיוחד על האדמו"ר הזקן. והנה כיום אנחנו רואים עד כמה היה מוכרח לגלות אותה. פעם יהודים היו מקיימים מצוות, בדרך כלל רק בקבלת עול, והחסידות האירה להם את מתיקות התורה. אבל היום אנחנו רואים שיש יהודים שאפילו קיום המצוות הרגיל מרגיש להם מעמסה. בזכות החסידות, אפשר לתת להם לטעום את טעם המצוות בפנימיות, וזה מציל אותם. יש כל כך הרבה יהודים שהיו מניחים תפילין או שומרים שבת בלי חיות ועם הזמן נחלשו, ורק לאחר שהתחילו ללמוד חסידות זה נתן להם טעם - "טועמיה חיים זכו".

היצר הרע היה רגיל תמיד שהחסידות היא רק תוספת, זה לא הזמן שלה עכשיו. אבל רבותינו התעקשו שזה הזמן להתחיל לגלות, כי בלי הפנימיות גם לא תהיה חיצונית, בלי החסידות אי אפשר יהיה לקיים מצוות כפשוטו.

ככה זה הדור הזה, לא יודע איך לקרוא לו. כשאני הייתי בחור קראו לו "דור האספרטו". אז, כולם אכלו רק לחם, ואלה היו התאוות - אספרטו עם כדור גלית וניל. היום לכל אחד יש מכונת אספרטו, יש תאוות הרבה יותר גדולות. גם בעבודת ה', לא מסתפקים בלחם - לכתחילה מחפשים גלידה, טעם מתוק. הדור הזה, ולא משנה איך תקראו לו, קשה לו לקיים מצוות. חיצונית לבד לא מחזיקה, אבל החסידות מחזיקה אותנו.

אני מכיר בחור אחד מבית חרדי, מסכן שירד לגמרי מהדרך. הסתובב במשך שתיים עשרה שנה בכל העולם, התחיל בקיבוצים, עבר בכל העולם, הגיע לכל התאוות ולעבודות זרות שיש, מקומות רחוקים כל כך מתורה. יום אחד אח שלו התחיל ללמוד חסידות והתחיל לקרב אותו. הקדוש ברוך הוא ריחם עליו, האח עשה עבודה טובה, והבחור התחיל לחזור. לאט לאט הוא הביא לו שידוך, קירב אותו והיום האדם הזה בעצמו מלמד שיעורים. מה הסוד? הוא אמר שאם הוא היה שומע על החסידות לפני כמה שנים, הוא לא היה צריך את כל המסע הזה,

לחיים לחיים!

י"ט כסלו הוא יום הגאולה, שבו האדמו"ר הזקן השתחרר מהמאסר בגלל הפצת החסידות. הוא נכלא על ידי שלטון הצאר הרוסי בעקבות הלשנה של יהודים. אז כל סיבה טובה בשביל לשמות, אבל בכל זאת, למה לעשות כזה עניין משחרור של האדמו"ר מהכלא?

העניין הוא שהאדמו"ר הזקן לא ישב בכלא בגלל עצמו. באותם ימים היה קטרוג גדול, גם בשמיים וגם בארץ, על כל תורת החסידות. הוא כתב במכתב לרבי ברוך ממזיבוז' שלא הוא ישב בכלא, אלא הבעל שם טוב עצמו. כי הרי מה החסידות באה לעשות? לגלות את הפנימיות, את המאור שבתורה, ולהוסיף אור וחיות בעולם. שנה אחת בי"ט כסלו, הרבי הרש"ב לא היה בלובביץ'. הוא שלח מכתב לחסידים וביקש שיקריאו אותו, ומאז המכתב הפך לנכס חשוב של החסידות. אחד הדברים החשובים שהוא כתב שם היה שזהו **"יום אשר פדה בשלום נפשנו ואור וחיות נפשנו ניתן לנו..."**.

הקטרוג היה על גילוי הפנימיות טרם זמנה. אפשר לקיים את התורה והמצוות כמו שהן, גם אם בלי הרבה התלהבות. אתם רואים את זה מסביב כל הזמן... הזמן של התגלות הפנימיות אמור להיות רק לעתיד לבוא, והחסידות כביכול הקדימה את זמנה. בדומה למנהג לטעום את מאכלי השבת עוד ביום שישי, החסידות גילתה את הטעם עוד לפני ביאת משיח - "טועמיה חיים זכו".

מספרים על רבי יהונתן אייבשיץ, שפעם בילדותו הוא ראה בערב שבת סיר מהביל על הכיריים, הכניס את היד ולקח חתיכה גדולה של עוף. כשאמא שלו הגיעה היא הבחינה בחתיכה החסרה, ושאלה לאן זה נעלם. הילד יהונתן אמר לה, "קיימתי 'טועמיה חיים זכו'". ענתה לו האמא, "כתוב רק לטעום, לא לאכול חתיכה שלמה..." והוא ענה לה: "אבל בהמשך כתוב ויגם האוהבים דבריה גדולה בחור, אז בחרתי את החלק הכי גדול".

כי היה לו כבר הכל.

יום אחד ניגש אלי אחד המתפללים בבית הכנסת. הוא סיפר לי שבשבת אחר הצהריים הוא ראה את הבעל תשובה הזה יושב ולומד מאמר של הרבי הרש"ב. הוא היה כל כך מרוכז שקשה היה להפריע לו. "מה זה?", שאל אותו, והבחור ענה לו, "אתה יודע שלגלידה יש כל מיני טעמים: וניל, מוקה, שוקולד. אבל זו (המאמר...) גלידה בטעם מיוחד, הטעם שלה לא דומה לשום דבר אחר בעולם". אז הוא עדיין מחפש גלידה, אבל איפה הוא מוצא אותה? במאמר עיוני עמוק, אתם מבינים... כך שמעתי מגדולים וטובים שהצד השווה של כל החסידות זה להכניס "געשמאק", תאוה בתורה. יש כאלה שצריכים טיש, ניגונים, לימוד, אבל הצד השווה הוא שצריך תאוה לקדוש ברוך הוא! כשתהיה יותר חיות, נרגיש יותר את הגלידה...

פעם אולי אפשר היה להסתדר בלי חסידות, אבל היום אם היצר הרע היה בא לקטר, אף אחד לא היה מקשיב לו. בימים ההם של האדמו"ר הזקן זה היה נראה רחוק, והיו מוכנים להיאבק על זה.

•••

גם החסידים וגם הלא-חסידים מודים, שאחד היסודות הכי גדולים של החסידות הוא שמחה. היום כולם יודעים שצריך שמחה. למען האמת היום כל המתנגדים נעלמו, יש עוד קבוצה אחת אחרונה שאני מכיר בירושלים, שמחזיקים את עצמם מתנגדים אמיתיים. בכל העולם זה כבר עבר, רק אצלם זה ככה. הם עדיין נלחמים בכך שהחסידים הצליחו לשנות גם את המתנגדים והכניסו להם מעשים חסידיים.

לפני כמה שנים, כשהייתה ברכת החמה (ניסן תשס"ח),

הרבה הלכו לחגוג - ליטאים, ספרדים, חסידים. ברכה של פעם בעשרים ושמונה שנה זה לא דבר רגיל. במקומות שונים אפילו הביאו תזמורות וריקודים, אבל הקבוצה הזאת אמרה: "מה פתאום? אחרי שביצרת ברכת החמה, עכשיו לך ללמוד". למה לעשות עניין ממצווה, למה צריך לשמוח במיוחד? הם כועסים עד היום על חלקים שלמים בעולם הליטאי שבלי לשים לב קיבלו המון מנהגים ורוח חסידית. היום תראו שבכל מקום לומדים חסידות. אז בדבר אחד הם צודקים - את השמחה החסידים הכניסו...

אחד מכוחות הטומאה החזקים בעולם

הוא סמא"ל, שאפילו את שמו לא רוצים להגות, אז אומרים בקיצור ס"מ. יש שדורשים את ראשי התיבות של השם הזה כ"סעודת מצווה אין לעשות", או "סיום מסכת אין לעשות". מה כל כך חשוב לס"מ בסעודת מצווה או בסיום מסכת, שעל שם ההתנגדות שלו הוא נקרא? זה מעניין - עם העובדה שלמדו את כל המסכת אין לו בעיה, רק את הסיום הוא לא רוצה לעשות. **זה שאדם**

עושה מצווה, זה בסדר. אבל את סעודת המצווה

הוא לא יכול לבלוע. למה? כי כשולמדים, עסוקים בשכל.

אבל הסיום - הלא כבר סיימת ללמוד, אז מה נשאר שם? רק השמחה מהלימוד. תלמד, אני אסדר אתך. אבל לשמוח - זו בעיה... לכן היצר כל כך התנגד לחסידות, שעשתה מזה עניין.

כשיהודי עושה דבר מתוך שמחה, יש יותר סיכוי שהוא יעשה את זה. **אם זה לא בשמחה - אוי זה יהיה בדקדוק, אבל לא**

בטוח שזה ייעשה. לכן מובן מאוד שהיה קטרוג על החסידות.

וביום הזה, יום של התגברות על המקטרגים לחסידות, לאור, לשמחה, יש התעוררות של עבודה שבלב. לא די להסתפק בקיום המצווה למעשה, אלא צריך שהכל יהיה גם בשמחה.

לחיים לחיים!

•••

הברכה שהחסידים נוהגים לברך זה את זה ביי"ט כסלו היא "לשנה

טובה בנימוד החסידות ובדרכי החסידות תכתבו ותחתמו". אם

נדייק מכך, יש "לימוד חסידות" ויש "דרכי חסידות", ואלה שני דברים שונים לגמרי. ברור מה זה לימוד חסידות - יושבים עם ספר ולומדים. 'דרכי חסידות', לעומת זאת, זה לא דווקא לימוד, לא עושים את זה עם ספר.

בנעוד שאת לימוד החסידות אפשר להסביר בהיגיון, את דרכי

החסידות קשה יותר. אדם שואל אותך איך מגיעים לירושלים,

ואתה מצביע לכיוון מסוים ואומר לו: זו הדרך. "אתה בטוח? זה לא נראה ככה". סמוך עלי, אני אומר לך שאם תלך בדרך הזו תגיד ליעד. דרכי החסידות הן דרכים שמי שילך בהן, יגיע. מאוד מעניין שחסידות מבוססת על שני דברים שברוך הטבע סותרים אחד את השני. בדרך כלל מי שרוצה להבין כל דבר לא מסוגל לקבל דברים בלי הבנה. אבל בחסידות מצד אחד דורשים להסביר לכל דבר - מה התוכן של המצווה הזאת, של ההנהגה הזאת. אבל יחד עם זה היא דורשת אמונה - אומרים לך שזו הדרך, אל תתווכח.

התוועדות, למשל, היא 'דרכי חסידות' - יושבים, אוכלים ושותים ביחד, ומדברים דברי התעוררות בעבודת ה'. מה שבלימוד בחיים לא היינו מעלים על דעתנו, בהתוועדות הופך ללכתחילה, ואפילו יש לא מעט 'משקה'... אתם יכולים לדמיין לעצמכם שיעור גמרא עם בקבוק משקה? בהתוועדות, דווקא זו הדרך. אחד הוויכוחים העתיקים בין חסידים ללא-חסידים היה בנוגע להתוועדויות האלה. בכל חסידות קוראים לזה בשם אחר, אבל אצל כולם הרעיון זהה - לשבת יחד ולדבר דיבורים חמים ומעוררים את הנשמה, וחשוב שזה יהיה מלווה בכיבוד.

פעם היו שניים, חסיד ומתנגד, שהתווכחו על זה. המתנגד אמר

שכיוון שתלמוד תורה הוא כנגד כולם, אי אפשר ללמוד טוב אם אוכלים תוך כדי. החסיד אמר שהתוועדות זה יותר גבוה, ויש לו ראייה לכך: על פי ההלכה אסור לשנות יין של גוי שמא יימשך לאכול מפיתו, ולאחר מכן יישא את בתו. רואים מכאן שאם אתה אוכל עם מישהו, נוצר ביניכם קשר פנימי עד שאתה הולך להתחתן איתו. זה קשר כל כך עמוק לא רק איתו, אלא עם כל המשפחה... לעומת זאת, בלימוד תורה לא מצאנו איסור כזה. אמנם אסור ללמד את הגוי תורה, אבל אם הוא רוצה ללמוד על שבע מצוות בני נח, כן צריך ללמד אותו. משמע שחיבור עמוק בין שני אנשים נעשה דווקא על ידי אכילה בצוותא. מכאן לומדים שהתוועדות היא עניין עיקרי של דרכי החסידות, אחדות עם עוד יהודים. מונח בזה המון עומק: אתה רוצה להתאחד עם אחרים כי אתה מרגיש שלבד אתה לא מסתדר, לבד אתה כלום. כל המעלה שלך היא כשאתה עם כלל ישראל. בהתוועדות בולט גם עניין השמחה. אנחנו יודעים מכל מיני מקורות, וגם רואים בעיניים, שכשאדם נמצא לבד, אין לו שמחה. זה מגיע עד כדי כך ש**נשאדם רוצה להיות לבד, סימן**

שמשהו עובר עליו. דווקא כשטוב לו להיות בחברה, עם ציבור, זה סימן לשמחה.

עוד דוגמה לדרכי החסידות זה טבילה במקווה. היום לכל חסידות יש ישיבה איכותית, אבל בחוץ לארץ המצב היה שונה. היו כמה ישיבות חסידיות כלליות, אבל מי שרצה להיות למדן באמת היה צריך ללמוד אצל המתנגדים. **שמעתי מפי אדם אחד שלמד**

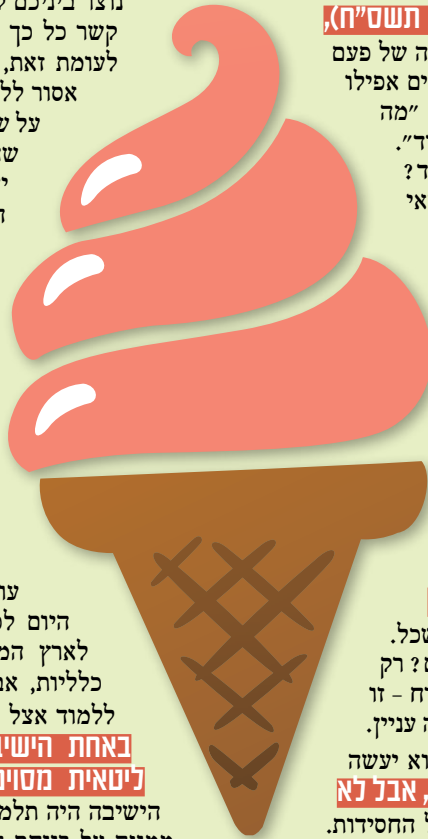
באחת הישיבות, לא רוצה לפרט איפה, שלישיבה

ליטאית מסיימת נכנסו כמה בחורים חסידיים. ראש

הישיבה היה תלמיד חכם עצום וצדיק גדול, ואחד מחתניו היה ממונה על רווחת התלמידים. כל תלמיד קיבל בתחילת השבוע סכום כסף מסוים, ובוזה היה צריך להסתדר לקניית אוכל וציוד. החתן הממונה לא סבל חסידים. הוא רצה להיפטר מהם, והיה מערים עליהם קשיים מתי שרק אפשר - בכל מיני תירוצים היה מתחמק מלשלם להם את כל הכסף. ואיך הוא יידע מי שייך לחסידים? הוא שלח מרגלים למקווה, וביקש לדרוש לו על כל אחד שנכנס. מי שהגיע כמה פעמים, נתפס כחסיד, והוא שלל מהם בתואנות שונות את הכסף שהגיע להם. החסידים האלה הלכו להתלונן אצל ראש הישיבה שאין להם כסף לאכול, ולמה? רק בגלל שהם הולכים למקווה. ראש הישיבה הליטאי שלח לקרוא לחתן שלו וצעק עליו: "מה אתה עושה? ! סוף סוף יש תלמידים שרוצים ללמוד מתוך טהרה, ואתה לא נותן להם?"

כמובן שגם המקווה קשור לשמחה, שהרי מקווה מביא טהרה, וטהרה מביאה שמחה.

שנוכה להתקשר ללימוד החסידות ולדרכי החסידות, לחיים לחיים!

יש לך שאלה בעבודת ה'?? סמס נ-
054-4530951

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

למה אומרים "יוסיף דעת יוסיף מכאוב?"

הפירוש הרגיל של 'דעת' הוא מלשון ידיעה. לפירוש זה, ככל שלאדם יש יותר מידע על הנעשה בעולם, כך הידיעה שלו כוללת גם את כל צרותיהם של אנשים ועמים, הקשיים והייסורים שעוברים עליהם, וממילא ככל שידעתו גדלה כך גם מכאוביו מתגברים.

אבל ל'דעת' ישנו פירוש פנימי יותר והוא התקשרות עמוקה, כמו שאומר הכתוב "והאדם ידע את חוה אשתו". במובן זה, ככל שאדם נקשר יותר לעומק החיים של עצמו, של זולתו ושל הציבור, כך הוא רגיש יותר לכל קושי וצרה שעוברים עליהם. דוגמה לדבר, ככל שאדם אוהב יותר את הוריו כך קשה עליו יותר פרידתם; מפני שההתקשרות גדולה, כל פגימה בה מרבה את הכאב.

נולדתי בבית דתי, למדתי בבית ספר דתי. הכל אצלי על אוטומט, גם כשאני

לומדת חסידות זה נשאר חיצוני. איך מכניסים את האור ללב?

אבי מורי לימד אותי שדבקות היא 'מחלה' מדבקת: אם הסגנון שסובב אותך גורם לך לרפיון מפני ההרגל, אפשר שסגנון אחר, בוודאי כשהוא בא מעובדי ה' בעלי דבקות וחיוניות גדולים, ילבה את האש של עבודתך.

התפיסה כאילו כל מה שיש לנו הוא בעל ערך זה, אינה נכונה. לכל אדם יש נקודות שעל ידן הוא מתעורר. חפשי בתוך המוכר לך את אותם דברים שעל ידם הגעת לפתיחת הלב. אם תנסי להרבות בהם, בעזרת ה' תמצאי אור גדול.

ומעשה אבות סימן לבנים, שאת כל הבארות שחפר אברהם וסתמום פלשתים, שהם בבחינת היצר הרע, חפר יצחק שוב עד שאב מהם מים חיים.

חבר שלי ואשתו רבים כל הזמן, אבל הוא לא רוצה לדבר על זה ולא רוצה לקבל ייעוץ. איך אפשר לעזור לו?

קשה מאוד לעזור לאדם שלא רוצה לקבל ייעוץ. לעיתים הוא צודק, לא תמיד עצה מבחוץ היא העצה הטובה. לפעמים יש כאן הבנה שצריך לפתור את העניין מבפנים, והעומד מבחוץ צריך לנהוג בענווה וסבלנות ולבחון האם יש לו ודאות מה קורה באמת. אם יש ודאות כזו, וכבר נעשה ניסיון לדבר על ליבו, צריך לראות האם אפשר להשפיע עליו על ידי דמויות שהוא מעריך.

אמנם יש לעשות זאת בזהירות מופלגת, מפני שהוא עלול לכעוס מכך שהעניין התפרסם בניגוד לרצונו, ולעיתים עדיף להימנע מכך. גם שיחה עם מי שהיה במצב דומה והייעוץ עזר לו יכולה לסייע. אבל לעולם צריכים לדעת שהקדוש ברוך הוא נתן בחירה לכל אדם, גם לא לקבל עצות טובות, ומעבר לכך שהיכולת שלנו לראות מה באמת קורה אצל זולתנו היא מוגבלת ועלינו לנהוג בסבלנות ובאיפוק.

להשיג
בירידת
החסידות

המהדורה החדשה
והמושלמת

חלקי ה' אמרה נפשי

חמישה מאמרים יסודיים של הרבי מלובביץ' עם ביאור מאת הרב יהושע שפירא

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרונ בנשטיין > עיצוב גרפי: אליעזר מרגליות
לפרסום, תגובות, יצירת קשר והצטרפות למנויי הפצה: 052-4061065 • info@qarov.org • קרוב אליך

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

צאו מהקיפאון

מחממים את התורף בכרמי גת!

באמונה
בנין אבן קרינה

קהילת כרמי-גת
המתחם הוותיק-לאומי בכרמי גת
ישיבת שו"ת "בית ישראל"
מבנין אבן קרינה

תכלת
מסעדות בנור"ץ כנסים

דירות 3 חד' החל מ- 840.000 ₪